

Adil Ali Atalay Vaktidolu

ERZURUMLU HALK OZANI

**NOKSANI
BABA**

can yayınları

18

4. BASIM

İşte canlar size **NOKSANİ** Baba
Bize yardım etsin Pençi Elâba,

Açıp bu kitap'ı okuyan canlar,
Cihanda hiç darlık görmesin onlar.

Yüreklere vere ilham her zaman,
İlim, irfan bilen demez ki tamam,

Eliniz nur olsun, tutun kitab'ı
Ta. gönül ehline eyler hitabı,

Yargılasın Tanrı okuyanları,
Dinliyenin nurlu olsun canları,

Bu mısralar dilden dile dolaşır,
Hak Hakikat katarına ulaşır.

Kim ki okuyupta ezberi eder,
İnanın hatası, kusuru gider,

Derleyip toplayan Şinasi Koç'a
Teşekkür ederim ebedî, çokça,

Ocakoğlu Mehmet ilâve etti,
Çekilen emekler hayıra gitti.

Okuyanı Tanrı aşka düşüre,
Çiğ koymaya lezzet vere pişire,

Bir **VAKTİDOLU**'yum hani neylerim,
Nice kusurum var aflar dilerim,

Ne mutlu bir hisse alan canlara,
Bizi nasip etsin böyle yollara.

VAKTİDOLU
Haziran 1992

NOKSANİ BABA'NIN HAYATI VE ŞİİRLERİ

Rahmetli Sadettin Nüzhet Ergun'un ve Rahmetli Vastı Mahir Kocatürk'ün üç dört şiirini yayınlayıp bilgi olarak da "19. yy. ozanıdır." dedikleri Noksani, Hasankale'li Rahmetli Şinasi Koç'un 1943-45 yılları arasında derleyip topladığı ve yayınlanması için bize verdiği defterdeki bilgiye göre ise 18.yy. ozanıdır.

Bu yüzyılın sonlarında Erzurum'da doğmuştur. Asıl adı İbrahim'dir. Döneminin koşullarına uyarak babası ona medrese öğrenimi yaptırır. Bu yıllarda İnce Molla olarak ünlenir.

NOKSANİ'nin babası İsmail, Ağuçan Ocağından **Sadık Dede**'ye bağlıdır. **Sadık** dede ise Elâzığ'ın Sün köyünde **Koca Seyyid** oğullarındandır. Bu ocağın adı **Ağuçan**'dır.

Günlerden bir gün **Sadık Dede**, taliplerinden **İsmail'i** görmek için Erzurum'a gelir. Ev halkı büyük bir sevinçle kendisini karşılar. İçlerinde İbrahim yoktur. **Sadık Dede**, İbrahim'i sorar. Babası da "Buralardaydı. Nerede ise şimdi gelir." yanıtını verir.

Biraz sonra İbrahim içeri gelir. Onu yakından izleyen **Sadık Dede**, İbrahim'deki değişikliğin hemen farkına varmıştır. O duruma göre İbrahim, Alevi terminolojisiyle "zahir ilmüne kapılmıştır. Kibirlidir. Kendinden üstün kimse olmadığı savındadır.

Bunu anlayan **Sadık Dede**, elini öpen İbrahim'in iki omuzu arasına iki eli ile vurur. Dua eder. İbrahim'in ağzından bir duman çıkar ve düşüp bayılır. Bir süre sonra ayılır ve **Sadık Dede**'ye bakarak söyler.

Gönlümün ziyası, gözümün nûru,
Gönlümde mihmanım sen oldun ezel.
Kolumun kuvveti, dizimin ferî,
Ruh ile revanım sen oldun ezel.

Sadık Dede, İbrahim'e "**NOKSANI**" tapşırmasını verir. Bundan sonra kısa bir süre içerisinde deyişleri dillere yayılır. Halkın sevgilisi durumuna gelir.

Yıllar sonra Hasan Kale'nin Taşlıyurt köyünde eğitimlik yapan Rahmetli Şinasi Koç, bu deyişlerle karşılaşır. **NOKSANI**'nin kimliği üzerinde araştırma yapar. Hasankale'nin Esende (Bâd-ı Civan) köyünden Veli Beğ oğullarından Molla Mahmut ve yeğeni Bektaş'ta bir mecmua görür. **NOKSANI**'ye ilişkin deyişlerle doludur. Gene bu arada **NOKSANI**'nin bir torununun sağ olduğunu işitir. Erzurum Halkevinde görevli olduğunu öğrenir. Lütfiye adındaki bu torunla görüşür. Lütfiye o yıllarda (1945) seksenlik bir bacıdır. Ondan öğrendiğine göre, Noksanı'nın üç oğlu doğmuş. Rıza, İbrahim, Zekiye. Rıza'dan Adil ve Zekiye diye iki torunu olur. İbrahim'den Ziya ile Lütfiye diye iki torunu olur. Lütfiye'den ise Makbule ve Hatice diye iki kız torunu olur. Makbule ise Horasan'dan tahsildar Yaşar.'la evlenir. Soy böyle yürür gider.

NOKSANİ BABA'NIN GEÇİM KAYNAĞI VE DOSTLARI

Erzurumda " Limoncu" ve "Kavcı" diye ünlenen dostları ile, Horasan'ın "Endek" ve "Müşkü" köylerindeki dostları ile sık sık görüşür muhabbet edermiş.

Erzurum'da Taşmağazalar da bir küçük bakkal dükkânı varmış. Ordan kazandığı kazançla geçimini sağlarmış. Bir gün dostlarından biriyle muhabbet ederken, bir çocuk gelir elinde az bir para: "NOKSANİ amca, al bu parayı bana şeker ver." der.

Noksani sohbetin içinde parayı alır eski şekerler top, top-tur. Bir top alır verir, hiç bakmaz bile. Çocuk eve gelir. Annesi şekerı görünce «bu şekerı habersiz mi aldın» diye sorar. Çocukla beraber dükkâna varır. O zamana kadar misafir gitmiştir. Noksani Baba tezgâhının başına geçmiştir.

Kadın çocuğun eline gene o kadar para verir. Şeker ister. Parayı alan NOKSANİ şekerı kırar, tartarak verir. Bu kez az bir parça olur. Kadın sorar. «Noksani Baba! biraz önce aynı paraya pek büyük bir parça vermiştin» dediğinde. Noksani Baba" ah... evlâdım getir o muhabbeti ki verem o şekerı» der. Her halinde bir hikmeti olan Noksani Baba'nın Beyitleri ile baş başa kalın, okuyup hikmetlere dalın. Saygılarımızla...

CAN YAYINLARI

..... S A N A

Elif Allah'a işaret tut kulak candan bana
Yolunda canı başı ver ede inayet sana

Bilem dersen rabbını iptida bil nefsin
Lam elif ladan haberdar olmıyan kalır tana

Temin eyle vücudun kulluk et gerçek ere
Hidayet yolunu göstere bir sultan sana

Sümme vechullahı görür ol ki teslim can olur
Vilayet möhrü ile erişe Haktan yana

Cemalî hem celalî bir bilen olur velî
Nübüvet şemsi kalbinde zuhur eder sana

Hile hal olanlar sai eder leyli ve nahar
Muhammet bahrına dalar çekmez bir yana

Hı haber alamaz andan yola boyun eğmiyen
Lebinden kevser içen can veren kurban sana

D-Daim ummanda gezer sırrı settardır işi
Kef- küfrü imman sayılır aynı zat derler ana

Zel-zelil görür anı kim bi haber gaflettedir
K-Kıyamaz sana başı öz sıfatın der ana

R-Rıza kolunda sadık olan olur evliya
F- Fena ender fena olur döner Haktan yana

Z-Zubanımdan saçılır lalî mercan her zaman
Gayın gafletten uyanır dost görünür her yana

Sin-Sebil edip varını lâmekâna yol bulur
Ayın-İlmi irfan içinde cavidan derler ana

Ş- Şifaul kulup olup ölüleri ihya eder
Zı- Zulmattan Hızır veş âbi hayvan taylar ana

Sad-Sabrı Eyyüb'ü bulan hem saki'i Hak olur
Tı- Tarıkı evliyada Bahrı zat derler ana

Dad- Ziyası şemsi kamer şevki du âlem
Gönlü cennet nutku gevher layemut derler ana

NOKSANİ Şah eşîğın kıl temenna ve niyaz
Kamberinin kamberi ol hanedana kıl dua.

SENDEDİR DERMAN EFENDİM KEREMİNDEN VER ŞİFA

Derdi verdin yâ ilâhî çekdiğim cevr ü cefâ
Sendendir dermân efendim kereminden ver şifâ

Bakmagıl cürmüme şâhım kıl terahhum kuluna
Düşmüşüm sen al elimi hakk-ı nûr-i Mustafa

Derde düşdüm şükr ederim kahrını bildim lütuf
Âlemin lem'ânı sensin Şâh Aliyyül Murtazâ

Destgîrim hem muînim isterim lütfü kerem
Resûl'ün kurretül'-aynı Şah Hasan Hulki Rızâ

Mürvete geldim kapuna etmegil mahrum bizi
Merhamet kânı efendim Şah Hüseyin-i Kerbelâ

Her ne gelse baş ile can gözüm üzre yeri var
Zeynel Abidin'in hakkı-çün eylerim zevk u sefâ

Kahrına sabr eyledim lütfunu gözler gözlerim
Cism-i cânım lâ-mekânım Bâkır-ı cûd-ı sehâ

Hasta dillerin devâsı hem gönüller şâhısın
Câre geldim reddi kılma Ca'fer'i nûr-i Hüdâ

Dertliyim dermâna geldim Mûsî-i Kâzım kıl medet
Gel yetiş bu dertten kurtar Şâh Ali Mûsa Rızâ

Şâh Takî'nin hürmetine kıl duâmız müstecâp
Et nasip râh-ı Nakî'de cân ü ser kılmak fedâ

Et halâs her bir belâdan Askeri mürvet amân
Hürmet-i sırr-ı velâyet Mehdî-i sâhip-livâ

NOKSANI'yem derdime dermân ver rencime şifâ
Eyledim ikrâr ezelden oldu Şâh-ı evliyâ

LÜTFEDİP BİR KERE SAÇ

Etme mahrum didarından ya ilahi gözüm aç
Haki payı devletin oldu uşaka ser taç

Fermanım var sen şahinden beklerim yollarını
Küntü kenzin hazinesi adet oldu bize paç

Gösterildi bir nazarda hüsnünü şahi cihan
Derdim artar günbegün oldum anın için na mizaç

Cem olurda halkı dünya merhem olmaz zahmıma
Derdi uşaka oluptur vusleti hüsnün ilaç

Okurum hüsnün kitabın yedi ayetle beğim
Ört nikabın görmesinler bed nazarlar seni kaç

Biz zaif mücrümü bi neva kullarına
Rahmetin bahrı tükenmez lütf edip bir katre saç.

NOKSANİ ye sorsalar hüsnün bahasın dost senin
Kıymet olmaz bir muyuna verse bu dünya haraç.

GEZMEDİ RİZADA HER İŞ EYLEDİ

Nefse uyup kim sesi farş eyledi
Özü çürük kalbini taş eyledi

La'net-i Hak söyleyin ol mel'una kim
Gezmeyüp rızâda her iş eyledi

Hakk'ı görüp münkir oldu tâ ezel
Özünü merdûda yoldaş eyledi

Halk içinde sâfi mir'atım deyüp
Taşrasın dolu için boş eyledi

Tenhâlarda nefs-i emmâre ile
Zehr-i mâri dembedem nûş eyledi

Hem tarik-ı evliyâda gezmeyüp
Her taraftan yolların şâş eyledi

Kendi kendine teberrâ kavlini
Okumağı dâimâ piş eyledi

Böyle sûretde gezen bi-dinlerin
Kalbini tipi boran kış eyledi

NOKSANI eyle teberrâ sen ana
Kim vücudun nefsiyle hoş eyledi.

HURUFAT

LA FETA İLLA ALİ

Elif ezberim dilimde la feta illa Ali
B-Burhanımdır elimde la feta illa Ali

T-Turap ehlinden eyle bu fakir biçareyi
S- Sena dilimde dolu la feta illa Ali

C-Cemalından muradım dembedem hemrah ola
H-Hakikat yollarında La feta illa Ali

Hı-Hayalin gönlümüzde şem'i minever yakıp
D- Düşüp zikrine her dem la feta illa Ali

Zel -Zunubum mağfiret kıl Mustafa ya Murtaza
R-Rahm eyle ben gedaya la feta illa Ali

Z- Zubanımdır Fatime cismi canım Kibriya
Sin Sile gönül pazını la feta illa Ali

Ş- Şehrin içre kıl mihman muhibbi Hasan Hüseyin
Sad- Sıfatı zata ergör la feta illa Ali.

Dad- Ziyayı zeynel Abidin açıp can gözümüz
Tı- Doğup şemsin gönülden la feta illa Ali

Zı- Zuhur etti kâminden Bakır'ı nuru ilah
Ain- İnayet kıl bizede la feta illa Ali

Ga in- Ganıdır Cafer i ser mezhep sahibi ulu
Fe-Feda olsun bu canım la feta illa Ali

Kaf- Kayım eyle ayırma Kazım Rızadan bizi
Kef- Küfrümüz eyle iman la feta illa Ali

L- Lütf edici taki dir ba Naki din içre din
K- Muhabbetinden ayırma la feta illa Ali

N- Nutuk ver Askeri den vasfını zikr edelim
V- Vücudun cavidan kıl la feta illa Ali

H- Hidayet kânıdır ol Mehdi-i Ali Resul
Lamelif-la mekandır la feta illa Ali

Y- Yürekten derde düştüm sen terahum kıl bana
Hakkı çardei masumu pak la feta illa Ali

NOKSANİ kulun kapında abdi aciz bi neva
Mağfîret kânı efendim la feta illa Ali.

AYET'İ KUR'ANA BAK

Hakk'ı görmek diler isen sûret-i insâna bak
Arayup gezme bu halkı cismîni içre câna bak

Âşıkın mi'râcî derler dostunun dîdârıdır
Bu söze isbât dilerseñ defter-i Rahmân'a bak

Yedi iklim çâr köşe bir dilberin vechindedir
Gel oku Ümmü'l Kitâb'ı mekteb-i irfâna bak

Ta'n idüp yetmiş ikiye dime kim beyhûdedir
Sen seni fehm eyle sen küfrdeki imâna bak

Herkes bu hâliyle buldu Rabb'isin bî-iştikâk
Rabb-el-âlemin buyurdu; âyet-i Kur'ân'a bak

Dil-i Ya'kub'un ağladup zâr eyleme Yusuf deyü
Mısır-ı tende Şâh oluptur Yusuf-ı Ken'ân'a bak

Âdeme hürmeten yaradıldı zemîn ü âsumân
Secdegâh-ı âlem oldu lütf ile ihsâna bak

Hakk'ı bul öz kalbin içre gel **NOKSANI** iş bu dem
Himmetlidir evliyanın ahd ile peymâna bak

CANI HAKTAN KÜŞÜ KIL

Dinle Zahit Hak kelâmın canı haktan küşü kıl
Dahlı koy uşak elinden abi hayvan'ı nuşı kıl

Secdei âlemde iblis tek tekebbür eyleme
Sırrı âdemden oku bil aslını cunbuşu kıl

Hakka vasil olmak dilersen kıl muhabbet caniyle
Gir gönül meyhanesinde nefsinı serhoşu kıl

Sen seni fehîm eyle bil arşu mualla sendedir.
Katre sal bahrı aşka her taraftan coşu kıl

Etme farş sırrı Enel hak **NOKSANİ** her bi kese
Herkesin dilince söyle âlemi bey hoşu kıl

CAN İLE EYLE KABUL

Ey gönül gezme yabanda bir kapuya bend ol
Mekteb-i ırfân dilerse kâmil-i mürşidi bul

Hizmetinde bağlayup bel gönlüne gir mürşidin
Her ne emr eyleyse anı cân ile eyle kabul

Mürşidin nefsi hak bil ger küfür ger imân
Küllü varın teslim eyle sabr idüben râzı ol

Geldi bunca evliyâlar vâsıl-ı didâr oldular
Mürşide irişmeyince bulmadılar Hakk'a yol

Mürşidin elinden içtiler ol şarâb-ı vahdeti
Şemme-i vechullâha irüp dost görendir sağ u sol

Öz vücûdunda cemâlullâhı seyr iden veli
Kalbi beytullâhda iken etti özün cümleye kul

Bu makama irişen dünyâ ve ukbâdan geçer
Yetmiş ikiden özün eyler hakir dedi Rasûl

NOKSANİ mürşidin hak bil âdeme ir bul demi
Katreyi ummâna sal kim bulasın Hakk'a vüsûl.

GÖRDÜM

Şükür minnet sana olsun bugün cananımı gördüm
Güneş olmuş du âlemde mahitabanımı gördüm

Seraser tenler içre can olup gezer cihan içre
Kimin hayvan kimin insan eden sultanımı gördüm

Cemalından sekiz cennet celalından yedi tamu
Temamet aleme hükm eyliyen rahmanımı gördüm

Sakahum rabbehüm camin tutup destinde devr eyler
Sunar aşıklara cabi lebi Hızır anı gördüm.

Celal içre cemalın aşıkı seyir ettirir daim
Küfür bahrına gark oldum şükür imanımı gördüm

Açılıp can gözüm her bir taraftan hakkı seyrettim
Arifler gönlü tahtında konan mihmanımı gördüm

Dolusundan içen uşak hayat bulur ölüm görmez
Güneş gibi gelir gider şahı hübanımı gördüm

Celalı ile eğer bakarsa münkir kafiye bir dem
Cehaletle dembedem yandıran niranımı gördüm

Düşüp fıskı uyar nefse özü gaflettedir daim
Küfr bahrına gark olmuş sanar imanımı gördüm

Cihan birbirine düştü celaliyle cemalından
Alan canlar döken kanlar lali mercanını gördüm

Celaliyle bakarsa Hak **NOKSANİ** canıma minnet
Cemaline işarettir diyen gufranımı gördüm

EYLEDİN

Ya ilahi yek nefesle alemleri var eyledin
Hızır yarattın o dem düşmüşe car eyledin

Kimine gülzarı kıldın ol demi ettin Halil
Kimini yaktın o demde nur iken nar eyledin

Kimini mansur ediben mahrem ettin razıma
Söyledip ol dem Enelhak sonra berdar eyledin

Kimine ol demde verdin nefsi Şeytan'ı lâin
Yâr iken ezel seninle anı agyar eyledin

Kiminin gönlü içinde anı kıldın zemheri
Üşüdüp ol dem ile bahanesin kar eyledin

Kiminin kalbini o dem eyleyip yevmi bahar
Türlü bin nimet bitirdin bağı gülzar eyledin

Kimini bülbül edip saldın gülün sevdasına
Kimine gülşan içinde ol demi har eyledin

Kimine ol dem verdin masivanın hubbunu
Tama kıldı nice malı sonrasın mar eyledin

Kimisi ol dem içinde buldu cenneti naim
Kimini inkâra saldın yerini nar eyledin

Ya ilahi hamdü minnet gösterip hüsnün bu dem
NOKSANİ ye aşkın verdin vakfı esrar eyledin.

NEYLESÜN

Derd-i aşka düşmeyen kişiye dermân neylesün
Hükm-i Şâh'ı bilmeyen nâdâna fermân neylesün

Adem kadrini ne bilsün münkir-i merdûd-i ezel
Kaplayıptır cism ü cânım nefsi şeytân neylesün

Aşk olmayan ne bilsün ilm-i âdem kandedir
Müşrik-i bî-dinlere âyet-i Fûrkân neylesün

Zâhir-i efsâneler duymadı aşk esrârını
Sûretâ göründü insân içi hayvân neylesün

Dökme hayvânın önüne sükkar-i ni'metleri
Hayvâna her dem gerektir otu saman neylesün

Arifin gevher kelâmı câhile hoş mu gelür
Kibr-i nâdân olana mekteb-i irfân neylesün

Hakk'ı fark etmeyüp zahid cennet-i didâr diler
Gaflet ile günü geçer kalbi zindân neylesün

Cân ilinden cânâ yetmez vermeyen cân dostuna
Görmeyen cinânı candan oldu bî-cân neylesün

Bilmedi âşık niçün cân verdi aşkın yoluna
Her taraftan gördüğü sûret-i Rahmân neylesün

NOKSANİ nûş eyleyen Haydar elinden kevseri
Nutkıdır âb-ı hayât çeşme-i hayvân neylesün

HAKKI ÂDEMDE GÖRENLER ÇEKMEDİ ASLA AZAP

Narı aşkın yaktı cismine eyledi hanı harap
Saki'ya lütf et lebinden bade'i cami şarap

Tığı gamzin uğrayalı sine'i üryanıma
Dilimi set para kılıp etti bağrımı kebab

Çün ezelden rahi aşkı canıyla kıldık kabul
Yine andan bulduk iyman oldu haktan fethi bap

Zülfi zincirin takalı boynumuza ol senem
Rızadadır sırrı enelhak olmuşuz ümmül kitap

Hızır la hemrah oluben zahmeti bulduk bu dem
İçiben abi hayatı kana geldik hem çu ap

Dünya ukba için cenneti niranı anmazız
Mah cemalın seyir edeliden didemiz görmedi hep

Aşıkız ruzi ezelden âdeme kıldık sucut
Hakkı âdemde bulanlar çekmedi asla azap

NOKSANİ mahv eyle varın Hakkı görün aşikâr
Dost görünüp her taraftan ref ola yüzden nikap

OLDULAR

Hor görenler halk-ı cihânı cümleten hâr oldular
Secde-i Âdem'den âr edenler hep agyâr oldular

Nefsini fark etmeyenler bulmadı Rabbi'sini
Hakk'ın kande oldığın bilmeyüp inkâr oldular

Mût'u-kable ente mut kavlince cân teslim iden
Gördüler Âdem'den Hakk'ı ülû'l-ebzâr oldular

Kul kefâ billah şehiden remzine mahrem olan
Hak ile çıkup gönül tahtından hünkâr oldular

Mü'minin kalbinde beytullâhı eyleyen tavâf
Kanden baksan Hak görünüp vâsıl-ı didâr oldular

Bend olup bâb-ı velâyetten alan pir himmetin
Câm-ı aşkı nûş idüben mesd ü hüşyâr oldular

Hakk'a can kurban verenler ol Halîlullah gibi
Nefs odundan yanmayuben bâg u gûlzâr oldular

Kaş u kirpik zülfüne bend olan divâneler
Ser verûp Mansur'layın yolunda berdâr oldular

Mecnun veş Leylâ yolunda can veren âşık kamu
Buldular Mevlâ'yı andan vâkıf-ı esrâr oldular

Aşık-ı sâdık olanlar Hakk'ı her dem buldular
Söylemez beyhûde hûdan Hakk'ı izhâr oldular

Bir görüp halk-ı cihânı kimseye dahl eyleme
Hâline rûz-i elestden her kez ikrâr oldular

NOKSANÎ'nin secdegâhı âdem-i ekmel niçün
Muhabbet râhından ezel sırrı settâr oldular

GEÇER

Rahi Hakka meyil eden iptida candan geçer
Dünya uhradan elin çeker hanı malından geçer.

Mürşidi kâmile yetip canı başı teslim eden
Varını mahv eyleyip hem şirki tuğyandan geçer

Mürşit nefesin Hak bilen sıtkiyle eyler kabul,
Kusurun ele alınca pir olan kandan geçer

Diliyle kalbi bir olan vadına helef eylemez
Muhabbeti Hak'la olur zanla gümandan geçer.

Mürteza ve Mustafaya bende olan her zaman
Hasan Hüseyin aşkına cümle cihandan geçer.

Zeysel abanın kavlini can ile eden kabul
Lahmeke lehme karışır küfrü iymandan geçer.

Bakırın sırrına yeten kul iken sultan olur
Cafer'i Sadık elinden daim erkandan geçer.

Kazım'ın şevki gönülden kuş olup pervaz eder
Bir nazardan aşk ile kürş darı cihandan geçer

Musi Rızaya yetenin kavli fiili sırdadır.
Mahluk anlamaz işini özliyen candan geçer.

Muhammed Taki elinden cami aşkı nuş eden
Naki için derde düşer küllü dermandan geçer.

Askeri dilin açıp gevher saçan bu aleme
Nef hasiyle ölüyü ihya eder kandan geçer.

Mehdiden payını alanlar Hak ile yeksan olur,
Batını Hakka yeter zahiri ad şandan geçer

Lehvi mahfuz daki yedi ayeti tefsir eden
Cümle yüzde Hakkı görür yahşı yamandan geçer

NOKSANI gel doğru raha katreyi ummana gel
Zatı pâke vasil olanlar huri gılmandan geçer.

SABIR

Ey gönül gel sabr eyle derde dermandır sabır
Çaresiz dertler devası şahî Lokman'dır sabır

Gel tefekkür eyliyelim dert nedir derman nedir
Derdi Hû dermanı Hû bir sırrı süphan'dır sabır

Cenabı Haktan sana bin türlü dert gelse eğer
Ah edip incinme canım elde burhandır sabır

Arifler kavlince dert içinde derman gizlidir
Herkesi derdini açma haktan ihsandır sabır

Her ne denli zarı kılsan derdini Hak artırır
Şükredip razı olursan rahatı candır sabır

Nice yıllar derde düşüp sabr eden Eyyüb'ü gör
Katlanır cevri belaya bildi iymandır sabır

NOKSANİ dedi Resul (El sabır muftahul ferah)
Cahi derde kıl tahammül Mısır'a sultandır

HER BİRİ NEYE İŞARET BİLMİYEN GÜMANDADIR

İlîf Allah üç harfdır noktası bir candadır
Her biri neye işâret bilmeyen gümândadır

Be bir nokta iki harf ile dü cihâna hükm ider
Hayy ü bâkidir bilenler nokta-i be kandedir

Te tevekkül kıl Hüdâ'ya gel beri ey âşıkân
Sırr-ı lâ-yüfnâyı oku Hakk'ı insandadır

Se süreyyâ ve serâya cân-ı Hak'dan bak bu dem
Hızır ile hem-dem olupdur çeşme-i hayvândadır

Çim cemâl-i Rabbü'l-izzet vech-i bâki lem-yezel
Ârifin gönlüne gir gör kim hedefi şândadır

Ha hakikat güneşi nûr-i Muhammed Mustafâ
Dost cemâlinden göründü delili Fûrkan'dadır

Hı haberdar ol Ali'den gezme halkı arayu
Ol vücudundan haber bil cismin içre candadır

Dal didi Resûl Hadice ismine çün Kibriyâ
Bu remzi bilen ârif-i cân mekteb-i irfândadır

Zel zikir iden Fâtıma vechinde yedi âyeti
Ârifü'r-Rabb oldu küfrü dâimâ imândadır

Re rahmet uman Hasan Hulkî Rızâ'nın aşkına
Zehr-i aşkı nûş ider dâim seri meydandadır

Ze zebânda söylenen cümle gönüllerde geçen
Bil Hüseyin-i Kerbelâ'yı rûh ile revândadır

Sin saâdet tâcını örtdi özi bende kılan
Zeynel Âbidin ışığında lütf ile ihsândadır

Şin şâh-ı âlem Muhammed Bâkır'da eyle niyâz
Rehberi aşk-ı Hüdâ'dır gevher içre kândadır

Sat sıdk ile Ca'fer'e gel çekme ganı dünya için
Kasımül'-erzâktır âlem hükmüne fermândadır

Dat dalâlet râhına basmaz cihânda bir kadem
Kâzım'a beli diyenler ahd ile peymandadır

Tı tarîk-i evliyâda Mûsâ Rızâ'ya yiten
Yedi tamudan ırak bihişt içre cinândadır

Zı Zâhir gören Muhammed Taki yüzün böyle der
Kaşı ve kirpiği zülf-i dilber dü mükemmel candadır

Ayn âliyyu'n Naki'ye beli diyen rûz-i elest
Fahr-i fenâya irişür hâk ile yeksândadır

Gayn gafil olma gözün aç Askerî'ye asker ol
Dost olan dostu yolundan cân verir kurbândadır

Fe fenâ mülkinde özün Mehdi'ye ırgör veli
Zerreyi şemse yitüren sır-ile Sübhândadır

Kaf kıyâmet günü geldi çalınur sûr işbu dem
Sendedir nefha-i İsâ dem ile devrândadır

Kef kelâmullâh cemâlin kaşların mihrâbı-çün
Kıblegâh-ı her dü âlem vasfı bil Kur'andadır

Lâm lebin cür'asından mest olup âşıkların
Cennet içinden cemâl-i Hak ile seyrândadır

Mim Muhibb-i hânedâna sıdk ile bel bağlayan
Katresiyle bahr-i aşkta meve ile ummândadır

Nun nübüvvet mührünü bul al velâyetten haber
Gel Hakk'ı âdemden ara sanma kim hayvandır

Vav vücûd iklîmini gez bil hakikat sırrını
Yedi iklim çâr köşeye hükm iden gör handadır

He hüve hayye'l-lezî hem lâ-yemût ma'nâsını
Bilenin Mansur tek boynı urgandır

Lâm-elif ile terkebîne şeş hurûf bir noktadır
Sûretin Seb'a'l-mesânî defter-i Rahman'dadır

Ye yüzün Innâfetahnâ gözlerin Nûn ve'l-kalem
NOKSANÎ nûr-ı Hüdâ'yı bil cismin içre cândadır

CANDA CANAN KANDEDİR

Zâhid aç dîdeni bak nûr-i Yezdân kandedir
İlmü'l-esmâyı oku gör canda canân kandedir

Âşık ol aşk âteşinde cismini mahv eyle kim
Göresin cennet-i nîrân hûr ü gılmân kandedir

On sekiz bin âleme ibret göziyle kıl nazar
Âdemi bil ire deme gör zât-i bürhân kandedir

Nefse uyma rûh-i beyti kıl hâyat-i câvidân
Hızır ile hemrâh olup gör âb-ı hayvân kandedir

Men aref sırrın dilersen hâk-i pâ-yi ârif ol
Ademi ma'niden oku gör kim ırfân kandedir

Sâf it mir'at-i kalbi anlayasın sen Hakk'ı
Vahdeti bul kesret içre gör ki Subhân kandedir

Zerre ol **NOKSANİ** vâsıl eyle şemse özünü
Katre ol gir bahr-i aşka gör ki ummân kandedir

HAK SANA AŞINADIR

Sen seni bilürsen özün nûr-i Hüdâ'dır
Başında tâç elif Muhammed Mustafâ'dır

Belindeki kemer-best Aliyyi'l Murtazâ'dır
Vechin üzre yedi âyet Fatîmetü'z Zehrâ'dır

Üç yüz altmış altı a'zan Haticetü'l Kübrâdır
Bir köşende duyup duyuran Hasan Hukî Rızâ'dır

İkinci köşen hakikat Hüseyin-i Kerbelâ'dır
Gözünden kurretülayn İmâm Zeynelabâ'dır

Dü çeşminin ma'sum-i pâkler münevver nûr-i ziyâdır
Burnun içre kokuyu alan nûr-i Bâkır-i bekadır

Nefesin yedi deryâ Ca'fer-i ilm ü atâdır
Cennet-i kevser dehânın İmâm Kâzım sakadır

Lisânın doğru söyle nutkun Mûsâ Rızâ'dır
Dilin kalbîn bir eyle gönlün taht-ı serâdır

Bir elin Muhammed Takî dü cihâna hükm eder
Bir elin nûr-i Nakî'dir çümle derde devâdır

Bir ayağın Hasanü'l Askerî'dir gezme yabanda serseri
Bir ayağın Mehdî-i Hâdi bu yolda rehnümâdır

Cemâlin sekiz cennet seyr eder âlem seni
Celâlin yedi tamu münkiirlere cezâdır

Yüzün yüz dört kitap levh ile kalem sendedir
Gâfil olma can gözün aç kalbin beyt-i Hudâ'dır

Çâr anâsır şeş cihetden vücûdun ihyâ eder
Dembedem cisminde mevcut sanma senden cûdâdır

Şems ü kamer hem kevâkip arş ü kürsi nüh felek
Cümlesine hükm edersen bu yolda cân bahâdır

Yedi kat yer yedi kat gök sendedir nûr-i ilâh
Ölmeden evvel ölürsen Hak sana âşinâdır

Zatı sıfatını anla gel hanedana bend ol.
Bir gerçeğe özün yetir bil muhabbet canadır,

NOKSANİ nefsinı öğren bulmak için Rabb'ini
Hakk'ı bunda görmeyen yarın ki gün a'mâdır

MENDEDIR

Hamdu lillah hakkı gördüm sırrı vahdet mendedir
Kandil içre nure erdim feyzi kudret mendedir.

Âdeme erdim sürüldüm cennet içinde hemen
Tevbemi Hak kıldı makbul lütfü izzet mendedir

Gah celalim bahriyle gark eylerim bu âlemi
Zahir eyler eylersem cemalın Nuh'u necat mendedir.

Hızır ile zulmat içinde içmişim abı hayat
On iki ilme karıştım ilmi hikmet mendedir.

Set çektim cümle cihana oldum iskender bu dem
Beklerim babı vilayet şimdi nöbet mendedir.

Mum edip ahengi davuddan süzölmüş gelirim
Möhrü Süleyman elimde taç ile taht mendedir

Veda kıldım ibrahimle canı kurban etmeğe
İsmailim hak yolunda koç baş bizzat mendedir

Yakup ile zarı kıldım ağlarım yusuf diye
Yusuf oldum Mısır içinde kandi nebat mendedir.

Tur'a çıktım Musa ile danışıp bin bir kelamı
Hak kelimidir kelimim fazlı rahmet mendedir

İsa ile göğe ağıp ruhu kutsa ermişim
Yağmur ile yere yağdım türlü nimet mendedir

Eyyüp ile derde düştüm hem demiş sabrı şükür
Hikmet'i Lokmana erdim renç ve sıhhat mendedir.

Yüzyirmi dört nebi yüzüne veren ziya
Ahmedin zehrindeki möhrü nübüvvet mendedir.

Tevrat, İncil Zebur, Furkan sıfatımdır benim
Asliyim yüz dört kitabın yedi ayet mendedir.

Yedi tamu içre narım yakarım münkürleri
Mazharı nuru hudayım heft ile heşt mendedir.

Çar anasır içinde Hakkı isbat eyledim
Mahfi sultanım ezelden tacı devlet mendedir.

Dört kapı kırk makamı şeş cihetten okudum
Hem şeriat hem tarikat hem hakikat mendedir.

NOKSANİ şahi alem eşiğinde ben geda
Dergâh haktan gelirim çünkü himmet mendedir.

BİR SÖZ İMİŞ

Ey gönül cân kulağın aç dinle kâmillerin sözün
Ayn'el-yakîn aç gözün gizli ayân bir söz imiş

Yüz yirmi dört bin nebi Hakk'ı sözde buldular
On sekiz bin âlemin hükmü hemen bir söz imiş

Tevrât İncil hem Zebûr Fûrkân ile yüz dört kitap
Âyet, hadis, kelâm Kur'ân hepsi bir söz imiş

Arş ü kürsî levh ü kalem hem zemin ü âsümân
Şems ü kamer hem kevâkip çarh ü zamân bir söz imiş

Bulut ile kar dolu yağmur yere gökten iner
Yer yüzün ihyâ eder yağmur-ı nîsân bir söz imiş

Yer yüzünden zâhir eden nice bin dürlü nebât
Ma'den ü inci cevâhir la'l ü mercân bir söz imiş

Vahş u tuyûr div ü peri hûr ü gilmân ins ü cîn
Hem dahî hayvân u insân içre cân bir söz imiş

Sözü doğru söyle ey dil Hakk'ı bulam der isen
Va'dına hulf eyleme ikrâr u imân bir söz imiş

Hû isminden zâhir olup âlemi ihyâ iden
Nefha-i İsâ ve Hızır âb-ı hayvân bir söz imiş

Kadrini bil her yere harç etme nefsi ey gönül
Aslı gevher nûr-ı Hak sırr-ı Yezdân bir söz imiş

Sözü hak bil gâfil olma tut kulağın candan bana
Hak sözü her kimden gelse duy inan bir söz imiş

Alem içre cümle dilden söylenen sözler kamu
Cümlesi sana hitap yahşî yaman bir söz imiş

Gönlüm sekiz cennettir âb-ı kevserdir sözün
Sen seni bilürsen ey dil sırr-ı Sübhân bir söz imiş

Nefs-i emmâre ile hırs u tama' terkin ver
Andan olur yedi tamu od hemen bir söz imiş

Nefsini bilmek dilersen hânedâna bende ol
Câm ü bâsı teslim edüp gör candan cinân bir söz imiş

Bab-ı ilmullah dilersen mürşid eder feth-i bâb
Yedi deryâ içinden bahr-i ummân bir söz imiş

Nokta-i bâ'dan zuhurdur ilm-i hikmet ma'deni
Yoktan var eden Rahmân'dır lâ-mekân bir söz imiş

İlm-i hikmet okuyan katre iken ummân olur
Lahmeke lahme yetiş anla kurban bir söz imiş

Ölmeden evvel ölenler hayy ü bâkidir hemân
Gün gibi gelüp gider halkdan nihân bir söz imiş

Ey **NOKSANI** hânedânın kanber'ine Kanber ol
Adem'e yetiş demi bul küfr ü imân bir söz imiş

KATREMİZ UMMAN'A KAT

On sekiz bin alemler bir nefhaden kılan hayat
Şerri şeytandan emin et gösterip envarı zat

Ol Muhammet Mustafa hem Şah'ı Merdan aşkına
Benlikten kat'ı et zubanın nefis udundan kıl necat

Nasip et Hasan yolunda canı kurban edelim
Şah Hüseyne bende kıl kim mahv ola her se'iat.

Bu cihanın cismi canı Zeynel aba el aman
Rahi Haktan müstakim et eylemeğil bizi mat

Bakır'ı Cafer hakkı çün cürmümüzü af eyleğil
Hürmeti Musay'ı Kâzım küfrümüzü iymana sat

Evliyalar rahnuması Şah Ali Musî Rıza
Sun leblerinden abı hayvan hayyi edip kılma memat

Müstacap eyle ricamız Şah Taki ve ba Naki
Çar anasır şeş cihetten arzı kıl zatı sıfat

Destigirim her du alem Şah Hasanel Askeri
Dilde dildarım efendim katremiz ummana kat.

Hadiyi rahi hakikat Mehdi i Ali resul
Etme mahrum didarından her dem eyle iltifat

Mahremi esrar içinde haki payı kamer et
NOKSANİ kulun bi hakkı hel'ata vel mürselat

YA ALİ SENDEN MEDET

Derde düştüm bi nihaye ya Ali senden medet
Umarız senden inayet ya Ali senden medet,

Cürmümüz yazmaktan aciz kiramen Kâtibin
Fatime Hatice Hakkı affet Ya Ali senden medet

Zatı paki hürmetine tevbe kıldım ya rahim
Geç suçumdan kıl inayet Ya Ali senden medet

Şah Hasan Hulki Rıza hakkı ya rabbül gafur
Hüseyin aşkına rahmeyle ya Ali senden medet

Çarde'i masumi pakten umarım lütfü ata
Zeynel'in rahinde Hâk et, ya Ali senden medet

Bakır'ı nuru hudadan gönlümüz rüşan kılıp
Cafer'i ilmin nasip eyle ya Ali senden medet

Musay'ı Kazım Ali Musi Rızanın aşkına
İsterim eyle şefaata Ya Ali senden medet

Şah Cafer'i dergahında bi sevap şermende
Cürmünü affet temamet ya Ali senden medet

Nakinin yüzü suyu için Askeri olup şefi
Mehdi'nin feth et vilayet ya Ali senden medet

NOKSANI derdine düşüp kapına geldim hakim
Ve şifa eyle selamet ya Ali senden medet.

MERHAMET KANI EFENDİM AF EDER İSYANIMIZ

Çok şükür elhamdülillah lütf edip cananımız
Nâme ile kulun anmış cism içinde canımız

Hakkımız değil kapında kul olalım senin
Merhamet kânı efendim af eder isyanımız.

Kulluğunda kabul etmiş ne saadettir bu dem
Ruzi şep nuru cemalı gönülde mihmanımız

Haki payı devletinde zerre lütf erişip
Vasfın okur yüz dört kitap zevk eder zübanımız

Sekiz cennet yedi tamu arş ile kürş nuh felek
Mah cemalından göründü gevher içre canımız

Haki payından niyazım himmetindir her zaman
Rahmetin bahrına gark et küfriyle imanımız

NOKSANI kulun düşeli derdine ey dost senin
Lokmanım'dır siz efendim kandadır dermanımız.

VAR OLUPTUR VARIMIZ

Âşıka aşk-ı Hudâ'dır dem-be-dem ezkârımız
Cennet-i nîran için hiç olamaz efkârımız

Biz görüştük hem seviştik tâ ezelden dost ile
Lâhmike lâhmi karıştı bir oldu ikrârımız

Kalbimiz beyt-i Hudâ'dır Hak ile vahdetteyiz
Cümle âlem dost göründü kalmadı ağyârımız

Vazgeçtik dünyâ gamından aşka olduk âşına
Can verip can almak oldu dost ile pazarımız

Nice bin kez konup göçtük bu mihman haneden
Cahili nadan olanlar duymadı esrarımız.

Âdemin vechinde gördük nûr-ı Hakk'ı bî-güman
Secdegâhımız oluptur asla yok inkârımız

Kiblegâh etti duvârı kıldı zahitler sücut
Secde-i sücûd olduk kible dir dîdârımız

Zahir olduk batnı maderden bugün sanmanız
Halk olunmazdan bu dünyada var oluptur varımız

Enbiyâya, Evliyâya uğradık bir bir tamam
Vech-i pâki lâyezalde devretti dîdârımız

Ölmek için pâkimiz yok biz ayn-el Hak söyleriz
İşbu demde Mansur gibi meydandadır dârımız

Nefs-i emmâreyi yaktık âteşe Nemrut gibi
Çün Halil-ullah gibi gülzâr oldu nârımız

Münkürü zahit tanından gamlenip incinmedik
Aşk yolunda terki kıldık namus ile arımız

Hamdülillah fargı kıldık can içinde cânımız
Kulhü vallah âyetini okumaktır kârımız

NOKSANİ dost cemalinde okuduk yüz dört kitap
Şû'le saldı yedi hat ile âleme envârımız

SALDI CİHANA

Elif emr eyledi o kadir Allah
Be bir nokta idüben saldı cihâna
Te tekmil eyledi cümle a'zâmız
Se sâbit kademle erdik bir câna

Cim cinân iline yetirdi beni
Ha Haydar bağında bitürdü beni
Hı halkdan ayırıp yitirdi beni
Dal döndü vücûdum dâr-ı cinâna

Zel zikrim Muhammed Ali'ye vardı
Rı râhim Hadîce-i Zehrâ'ya, irdi
Ze zehri Hasan'dan içdim buyurdu
Sin ser verdi Hüseyin için merdâne

Şın şarâbı nüş itdim Zeynelabâ'dan
Şat sıfât-ı Bâkır göründü candan
Dat zamirim Ca'fer-i ilm-i irfandan
Tı tarik-i Hakk'ım geldim beyâna

Zı zuhûr eyledim Kâzım ilinden
Ayn aynım açıldı Rızâ gölünden
Gayn gulâm-ı Kanber oldum yolundan
Fe fark-ı farkullah oldu beyâna

Kaf kismetler Taki Nakî'den gelür
Kef küfrüm Askerî imâna bilür
Lâm leb-i kevserdi sâkimiz olur
Mim Mehti'nin meyinden içmişim kana

Nun ne yüzden baktımsa göründü cemâl
Vev velâyet mührü hatm etdi kemâl
Küfr ile imân celâl hem cemâl
Cümlesin bir bildim etmem bahâne

He hemdemim çârdeh'i ma'sum-i pâkdır
Bâtınımız sultan zâhirimiz hâkdır
Lâm elif ile gönlümüz pâkdır
Ayni Beytullah'dır düşme gümâna

Ye yolum hakikat gülistan râhı
Yedilere yetüp bulduk dergâhı
NOKSANI bî-nevâ hem rüy siyâhî
Mürvet deyüp geldim Şâh-i Merda

GELDİK BU HANA

Hamd ü senâ olsun Perverdigâr'a
Âdem sûretinde geldik bu hana
İkrâr imân akıl aşk u muhabbet
Can gözümüz açup baktık cihâna

Gizli eden tenler içinde canı
Can ile muhabbet itdiren kanı
Bir nefesde ihyâ eden âlemi
Her nutkundan girüp gezer her câna

Bin bir donda gezen mevcudu kendi
Her biri bir yüzde görüp inandı
Her yüzde seyr eden Hakk'a dayandı
Bu da nasip olmaz binde bir câna

Herkes âdemim der bilmez demini
Demine irişmeyen çeker gamını
Her ne yüzde baksa görür kemini
Kemlik kendindedir atar yabana

Adem'i hak bilenler Hakk'a yiterler
Nârını nûr bilüp cana atarlar
Can pazarın idüp gevher satarlar
Can ü ser virenler gelsün meydana

Hakikat yolundan cana kıymayan
Hakk'ı görüp evliyâyâ uymayan
Can kulagile Hak kelâmın dutmayan
Sûreti âdemdir döner hayvana

Ademe hizmet kıl gönül adamı bul
Yetiş bir kâmile özün eyle kul
Muhabbet bâbında Rızâ'ya bend ol
Döndüre vücûdun dâr-ı cihâna

Her can kâmilim der tutma sözünü
Benlikte gezenin sürme izini
Nefsinden suâl it anla özünü
Nefsini bilmeyen düştü gümâna

Özünü sözünü bilen tamamdır
Nutku fi'li râhı on iki imamdır
Sâki-i kevserdir destinde câmdır
Dolusundan içen olur mestâne

Dolusunu binde bir cana sunmaz
İkrârı hak bilür sözünden dönmez
Meyyiti görmemiş namazın kılmaz
Ölmeden evvel öl gel gir irfâna

Âdem ol **NOKSANI** âdemi anla
Pir nutkundan Hakk'ın kelâmın dinle
Özün katre idüp ummânı boyla
Ummâna dalanlar çıkmaz bir yana

İÇİNDE

Lâmekân ilinde bi nişan iken
Zuhur etti beni bir kân içinde
Üçyüz altmış altı nehirden gelen
Özüm katre etti umman içinde

Bir zaman ummanda cansız yatırdı
Can ceset verip el ayağım bitirdi,
Nokta olup kalbim içre oturdu
Rızkımı bitirdi ol kan içinde

Tekmil vücut içre saldı cihane
Nefsi verdi iki babdan âyene
Gözünde nur oldu baktım cihâne
Bencileyin yüz bin ver han içinde

Bir zaman maderden şir emdim kandım
Tez vakit andan dahi usandım
Diş bitirip abi nana dayandım
Vücudum beslerdim devran içinde

On beşine yetip buldum kemalım
Nefse uyup isyan bahrına daldım
Vesveseyle bile otuz'a geldim
Hemen gezer idim güman içinde

Çok ilim okudum aklım yetmedi
Cahd eyledim kimse elim tutmadı
Çok âmel kazandım fayda etmedi
Hor zelil gezerdim zindan içinde

Mani ilmi ledünden dersimi aldım
Okuyup fehm ettim sırrını bildim
Hakikat şehrinin arz edip geldim
Kâmile yetiştim irfan içinde

İbtida nefsimden okuttu beni
Nunkundan diriltti bu ölmüş teni
Merhamet eyledi ol gönlü gani
Katre olup gezdim umman içinde

Rabbimi öğrendim cümlelerin canı
Küfür deryasında buldum imânı
Derde düştüm çok ara'dım dermanı
Tabibe eriştim bir an içinde

Derdimin dermanı yine dert oldu
Şahı merdan zübanımda vird oldu
İkrarımız birdir ceset dört oldu
Mansur gibi gezdim meydan içinde.

Adalet sultanı yek nazar kıldı
Uç yüz altmış altı burcunu aldı
Aduları sürdü kendisi kaldı,
Vücudum taht oldu sultan içinde

Gönlümün evinde kalmadı kara
Aşk muhabbetle geldim didare
Dilimi eyledim sed hazer pare
Evsafın okunur kur'an içinde

Bülbül oldum gülü vasf eder dilim
Mahluk fark eylemez halim ehvalin
Gülşen bahçesine uğradı yolun
Bağı cennet hürri gülman içinde

Bir köşede Hak kelâmın söylerler
Bir köşede raksı sema ederler
Muhabbet rahine doğru giderler
Lehmeke lehmi olmuş bir can içinde

Muhabbet bağında bir kubbe gördüm
Adem sıfatında aslını sordum
Aslı kainattır zatını bildim
Aleme can olan cihan içinde

Muhammet'tir tacı şemsiyle kamer
Ali'yul Murtaza belinde kemer
İki kulağında şebberi şübber
Hasanla Hüseyin iznan içinde

Bir gözünde zeynel aba nur olmuş
Bir gözünde İmam Bakır sır olmuş
Bir yüzünde imam Cafer durr olmuş
Bir gözünde Kazım nuran içinde.

Burnundan ağzından Rıza dem vurdu
Bir elinden Taki cihanı kurdu
Bir elinde Naki divane vardı
Cennet kapısında rızvan içinde

Hasan Aleskari' kuvvet ayağı
Muhammet mehdidir kudret ayağı
Kubbeden zuhurdur cennetin bağı
Bir fidan bitip tir cinan içinde

Fidan kemalini buldu cennette
Sivi ahmer oldu sırrı vahdette
Arz eyliyen okur ilmi hikmette
Arz etmiyen kaldı güman içinde

On iki imamdan zuhura gelen
Çarde'yi masumu paki hak bilen
Yolunda ser verip bendesi olan
Sultan olur iki cihan içinde

Gülşan bahçesinde gezdim bir zaman
Gördüm'ki kurulmuş bir ulu divan
Muhammet Mustafa ol şiri Yezdan
Mürşidi Kâmil var meydan içinde.

Hakikat babında danışık olup
Muhammet'le Ali lisana gelip
Bahaneden bir nokta da yanılıp
Mürşid dare dikti meydan içinde.

Ol zaman havadan bir top nur indi.
Mürşidi kâmilin dizine kondu
Minnetçi olup bile dare durdu,
Nur nura karıştı nuran içinde

Minnet kabul olup dardan indiler
Ağızların temannaya sundular,
Yerli yerine gediğine kondular,
Tercüman dilerler erkân içinde

Cebrail emroldu gülşen bağına
Tercüman getir ki niyaz dağıla
Himmetleşip girdi yolun sağına
Kendi özün buldu cinan içinde.

Gülşan bahçesinde bir fidan gördü
Arasında sivi ahmeri buldu
Desturu şah deyip eline aldı,
Sağ elinde geldi bir an içinde.

Cebrail öz hizmetine yer aldı,
Sivi ahmeri ol Resüle sundu
Himmeti dileyip çar pare kıldı
Dört zat olup geldi zaman içinde.

Fatimetüzzehra'dır Ali'nin yarı
Beline kuşandı hem Zülfikarı
Düldül ata binip kırdı küffarı
Kamber önü sıra meydan içinde.

Her pare içinde üçer nokta var
On iki noktadır birbirine yar
Yüzüne muştaktır şemsiyle kamer
Daim gelir gider cihan içinde

Bunlardır âlemin nizamın veren
Kandili kudrete asılıp duran
Ezel yerin göğün binasın kuran
Âdemi var eden isyan içinde

Âdemin tevbesin kabul eyliyen
Âdemde mevcut bilmeyip söyliyen
Halkı yetmiş iki millet eyliyen
Cümlesi vird eder züban içinde

Yüzyirmi dört bin nebiler nuru
Evliyanın kavlı sırrı ikrarı
Her taraftan gösteren nuru envarı
Sıfatı âdemde her can içinde.

Mahluk ile her bir dilden söyliyen
Güruhu Naciden karar eyliyen
Hakikat bahrına dalıp boyliyan
Muhabbet bağında gülşan içinde

NOKSANI'nin cesedinde can olan
Gönüller tahtında hem sultan olan
Eşidip gösteren hem dilde gelen
Evsafın okurum fur'kan içinde..

SEN İMDAT EYLE

Ruz ü şeb işimiz cevır ile isyan
Mürvet Ağuiçen sen imdat eyle
Şan-ı devletindir lutf ile ihsan
Mürvet Ağuiçen sen imdat eyle

Merhamet kânısın âsi kullara
Sen uğratma korktuğumuz yerlere
Kıl müyesser bizi doğru yollara
Mürvet Ağuiçen sen imdat eyle

Ceddin Halil-ul rahman hürmeti
Atan Zeynel Âbidin'in izzeti
Nasip eyle bize ruh- i rahmeti
Mürvet Ağuiçen sen imdat eyle

Dilimde ezberim kalbimde fikrim
Muhammet Ali'dir daima zikrim
Kusurum çok lâkin kesmenem şükrüm
Mürvet Ağuiçen sen imdat eyle

Dedin lâtaknatu min rahmetullah
Kesmenem ümidim cömertsin billah
Ali evladına dedik eyvallah
Mürvet Ağuiçen sen imdat eyle

Elestüde ikrar vermişiz pîrim
Ruz-i mahşer ümidim varım
NOKSANI der dağlarca var kusurum
Mürvet Ağuiçen sen imdat eyle

SENDEN GAYRISİNE MUHTAÇ EYLEME

İlâhî zât-ı pâkinden budur murâdım
Senden gayrisine muhtâc eyleme
Ah (ü) zâr ederim budur feryâdım
Senden gayrisine muhtâc eyleme

Muhammed Mustafa inâyetiçün
Aliyy-il-Murtazâ velâyetiçün
Zehrâ ile Kibriyâ hidâyetiçün
Senden gayrisine muhtâc eyleme.

Hasan Hulki Rızâ cemâli içün
Hüseyn-i Kerbelâ merâli içün
Zeynel Abidin'in kemâli içün
Senden gayrisine muhtâc eyleme

Ma'sum-i pâklerin yüzü suyuna
Niyâzım Bâkır'ın hâk-i pâyine
Bağışla Ca'fer-i Sâdık soyuna
Senden gayrisine muhtâc eyleme

Mûsî-i Kâzım'dır puşt-i penâhım
Rızâ kapusıdır hem kiblegâhım
Taki hürmeti içün pâdişâhım
Senden gayrisine muhtâc eyleme

Naki ile aşkın bahrına daldım
Hasanü'l-Askerî'den nutkumu aldım
El, amân Mehdi mürvete geldim
Senden gayrisine muhtâc eyleme

NOKSANİ derdmendi zaif biçâre
Sığınmışım gönlü gani Settar'e
Mürvet on iki imamlar gelmişim çâre
Senden gayrisine muhtâc eyleme

DÖNEMEM BİLLAH

Dost cemâlin gördüm buldum safâyı
Şâz oluben güldüm elhamdülillâh
Kalmadı gam gusse attık cefayı
Can kurban dilerse dönemem billâh

Sûrette melekdir güruhda Nâcî
Mâh yüzün seyr eden neyler mi'râcî
Bir tavâf sevâbın bulmaz bin hacı
Alnında yazılmış nûr-ı arşullâh

Kaşların mihrâbı kıbl-i imândır
Kırpiklerin kasdı sîne-i çandır
Gözlerin fitne-i âhır zamandır
Yıkar bu âlemi neûzübillâh

Kametın elıfdir benzer çinâra
Vasf edemez dilim olsan sad pâre
Zülf ü zenahdânın gören biçâre
Dembedem zıkr eder tebârekâllah

Leblerin esrârı beyt-i Rahmân'dır
Vücûdun şehri dârü'l-amandır
NOKSANİ kulunun cismine candır
Kalb-i virânımda nefh-i Rûhullâh

EYLEDİ

Nefse uyup kim sırrı farş eyledi
Özü çürük kalbini taş eyledi

Lanet'i hak söyleyin ol mel'una kim
Gezmeyip rızada her işin yaş eyledi

Hakkı görüp münkür oldu ta ezel
Özünü merduda yoldaş eyledi

Halk içinde sefi meratim deyip
Taşresin dolu için boş eyledi.

Tenhalarda nefsi emmare ile
Zahri Marı dembedem nuş eyledi

Hem tarıkı evliyadan gezmeyip
Her taraftan yolların şaş eyledi

Kendi kendine teberra kavlini
Okumağa daim piş eyledi

Böyle surette gezen bi dinlerin
Kalbini tipi boran kış eyledi

NOKSANI eyle teberra sen ana
Kim vücudun nefs ile hoş eyledi.

MAHRUM ETME BİZİ MUHAMMET ALİ

Medet mürvet deyüp geldim kapuna
Mahrum etme bizi Muhammed Ali
Günü günü yüz süresin tapuna
Mahrum etme bizi Muhammed Ali

Fakir kullarına ihsânın boldur
Sıdk u ihlâs ile kalbimi doldur
Mürşid nefesile ölmeden öldür
Mahrum etme bizi Muhammed Ali

Fatimetüzzehrâ hakikat tâcı
Haticetülkübrâ dertler ilâcı
Candan muhibbimiz gürûh-i Nâci
Mahrum etme bizi Muhammed Ali

Hasan ile Hüseyin dilimde virdim
Zeynel'in hâkpâyine yüzüm sürdüm
İsyânım elinde mürvete geldim
Mahrum etme bizi Muhammed Ali

Muhammet Bakır'a hizmete geldim
Cafer'i sadık'a secdeyi kıldım
Bir katre su ile ummân'a daldım
Mahrum etme bizi Muhammed Ali

Mûsi-i Kâzım'dan umarız himmet
Rızâ kapusundan olmayalım yâd
Virân gönlümüzü sen eyle âbâd
Mahrum etme bizi Muhammed Ali

Muhammed Takî'den gözler açmağa
Nakî'nin aşkına serden geçmeğe
Askerî'nin elinden dolu içmeğe
Mahrum etme bizi Muhammed Ali

Ma'sûm-i pâklerdir yaz ile kışım
Mehdî-i Muhammed'den hatm oldu işim
Candan muhibler sâhip kardaşım
Mahrum etme bizi Muhammed Ali

NOKSANÎ'yem şâha niyâz eylerim
Pirin nûtku ile bunu söylerim
On iki İmâmları şefî'bilirim
Mahrum etme bizi Muhammet Ali

YA ALİ

Firkatın oduna yandım tutuştum
Kaldır nikabını yüzden yâ Ali
Dünya cefâsından vaz geçti gönlüm
Ayırma katardan izden yâ Ali

Himmet eyle bir gerçeğe varalım
Pendine bend olup hizem kılalım
Ağyarı sağ bâri göster bilelim
Dönmeyelim izden tozdan yâ Ali

Elest gününden kılınmış ahdi
Senden nazar gerek bilmenem cehdi
Kalbimizi eyle Tanrı'nın tahtı
Çıkarma gönülden gözden yâ Ali

Bülbül'ile muhabbetin gülüne
Canım kurban evliyânın yoluna
Her demde cesette canda buluna
Muhabbetin dadı tuzu yâ Ali

Rahmetin bahrına yetmek murâdım
Yedi iklim çâr köşeyi aradım
Înâyet sâhibi Hak seni gördüm
Lütfun diriğ etme bizden yâ Ali

Cemâlin isterim cennet içinde
Ricâmız kabul et rahmet içinde
Yedi deryâ ilm-i hikmet içinde
İledüp bizi bir sözden yâ Ali

NOKSANİ yanupdur aşkın nârına
İntizârı var ire hak dîdârına
Aşıkların sâdıkların nûruna
Yetiştir yakında tezden yâ Ali

ŞEVKE GELSE İHY EDER ALEMİ

Bir gül açılmış gülistan bağında
Kokusu tutupdur cümle âlemi
Yedi âyet yazılı her yaprağında
Kış olmazsa gülün rengi sola mı

Rengi kırmızıdır ortası sarı
Aynaya tek bakan görür didârı
Kandil-i kudretten görmez ağıârı
Yâr olanlar görür çekmez elemi

Kokusun alanlar mest olup gezer
Bağban olan Şah'a armağan düzer
Her yaprağı yüz dört kitabı yazar
Okuyanlar görür levh ü kalemi

Kapusu on iki kırkdır budağı
Dü cihâna hüküm ider dudağı
Arş Kürsî içidir dışı Tur dağı
Mûsâ kıldı anda Hak'la kelâmı

On deryâdır bir de ummân göldedir
Anı bilen canlar kadîm yoldadır
On sekiz bin âlem söyler dildedir
On ikinci zulmât dile gele mi

Gölden zâhir oldu la'l ile mercan
Alemin derdine olupdur derman
Dü cihana eyler hükm ile ferman
Şevka gelse ihyâ ider âlemi

Sağından behişt kapusu açılır
Solundan yedi tamuya göçülür
On kapudan içeriye geçilür
Her can girer binde bir can bile mi

Bir tarafı muhabbetin bağıdır
Bir tarafı inci gevher dağıdır
Âb-ı hayvân çıkar Hamr ırmağıdır
İçenler ayıkdır sarhoş ola mı

Gülistan bağçesinde açılan güldür
Can bülbülü söyler sanmayın dildir
Ezelden **NOKSANİ** ana maildir
Pire yeten hatm eyledi kelâmı

KORKTUĞUN YERLERDEN

AŞIRIR SENİ

Bir kâmile candan hizmet eylesen
Nâr-ı aşka salup bişürür seni
Teslim olup her sırrını söyleyen
Korktuğun yerlerden aşırır seni

Yalancı kallâşa hizmet eyleme
Mutlak münâfıktır ülfet eyleme
Harf ile üstüne gelse söyleme
İblisden eşeddür şaşırır seni

Zâhir ilmi çokdur mahlûka satar
İllerin bağında şakıyup öter
Yakınına varma yakarı tutar
Hakk'ın dergâhından düşürür seni

Dilde kavl ü ikrâr muhabbet çokdur
Zerrece Hak nişânı kalbinde yokdur
Bâtınıni görmezsen deme ki hakdır
Dar kapda kaynama taşırır seni

NOKSANİ sakınıp uyma her cana
Bir can içre bin can yeter irfâna
Kusuru sende bul düşme yabana
Nefse uyma yoldan düşürür seni

GEL BERİ

Hakikat râhına gideyim dersen
Günahların ele al da gel beri
Bir kâmile yoldaş olayım dersen
Hırsı nefsi tamah sal da gel beri

Varup bir kâmilden öğren nefsini
Nefsini bildinse bildin Rabb'ini
Varlıktan geçipte yok et kendini
Şeriatde edep al da gel geri

Tarikat dediğin bir ince yoldur
Girmek diler isen nefsinı öldür
Zikr-i tesbihle kalbini nur doldur
Aşk-ı İlâhide al da gel beri

Ma'rifete girmek dilerse cânın
Mansur meydanıdır al gel urganın
Sûret uğrusundan sakla imânın
Herkesin dilinde bilde gel beri

Hakikat ummandır dalabilirsen
Bir ulu şehirdir ehlin bulursan
İptidâ bir sâdika yoldaş olursan
Bir işini koyma dal da gel geri.

Sağdan müsâhip tut sırrını söyle
Yârını yâr idüp birliği boyla
Mürebbinî bulup hem delil eyle
Sâdık pîrden himmet al da gel geri

Bir kâmil mürşide özünü yitür
Dört kapu kırk makam yerine getir
Dört canı bir idüp birliğe otur
Bahr-i muhabbete dal da gel beri
Bahr-i muhabbete dalan âşıkân
Muhabbetden kaçan olur perişân
Dergâh-ı Ali'den isterler nişân
Yükün la'l(ü) gevherden al da gel beri

Yükünü Mısır'dan Bağdad'a ilet
Yemen illerinde müşteri gözet
Mülkün sâhibiyle hesâbın düzelt
Mihr-i Şâh'dan damga çal da gel beri

Bir oda yap çâr duvarını bir et
Rûzigâr girmesin ma'mur âbâd et
Kapusın sır kilidiyle bünyâd et
Beklemeye bekçi bul da gel beri

Metâin açuben müşteri gözle
Sâdık sofilerin izini izle
Hâin harâmîden metâin gizle
Cevâhir sarrâfın bul da gel beri

O mal kıymetlidir her can alamaz
Can baha vermeyen malik olamaz
Kâmile irmeyen kemâl bulamaz
Bir gerçekten himmet al da gel beri

NOKSANİ yem arzum hakikat râha
Bir gerçek yüzünden yitir dergâha
Bir niyâzım vardır gül yüzlü Şâh'a
Lütf ide diyemi sen de gel beri

KALMIŞ İDİM NİCE MÜDDET SERSERİ

Şu fena mülkünde garip gezerken
Kalmış idim nice müddet serseri
Zahirimde Hak kelâmın yazarken
Bâtınımda gördüm pîrim Hayder'i

İnayet erişti Gani Huda'dan
Zann-ı güman çıktı bu can gedadan
Kâmile erişip duydum nidadan
İbtida kılavuz aldım rehberi

Musahibe yettim rehber yüzünden
Ayrılmanam gerçeklerin izinden
Ali-yyül Murtaza kattı tuzundan
Aşna kılar hakikatte kemteri

Yolumuz yetirdik bir sadık yâre
Yâr ile oturduk kandilde nura
Kavl-i Muhammed'e vardık ikrara
Lâhmike lâhm olup içtik kevseri

Fatıma't-üz Zehra'dan el etek aldık
Hatice'yle bahr-i ummana daldık
Hasan Hüseyin'e kulluğa geldik
Zeynel'de vurunduk tac-ı ahmeri

Bakır'da göz açıp baktık cihana
Çar köşede Hak göründü ayane
Caferi'yim muhabbetim sağ cana
Can içre görmüşüm kudret gevheri

Musi-i Kâzım'dır hakikat gülü
Çok şükür Rıza'ya yetirdik eli
Taki ba Naki'ye uğrattık yolu
Kabul etti kulluğunda Askeri

Muhammet Mehdi'de mehrim örüldü
Masum-ı pâklerden payım verildi
Hu ismin ışıttım cismim dirildi
Eritti mum etti kalb-i mermeri

NOKSANİ kulundur kapında şahım
Asi bu biçare hem rû siyahım
Bağışla kusurum affet günahım
Güruh-ı Naci'ye kaydet defteri

BİZİ

Meded mürvet senden Muhammed Ali
Ayırma ikrârdan imândan bizi
Evliyâlar başı Bekdâş-ı Veli
Göster yahşi sakla yamandan bizi

Ezeli destigîrim pirimdir kendi
Fâtümet ü'z-Zehrâ ikrârın bendi
Yetür Kibriyâ'ya bu derdimendi
Çıkarma ahd ile amandan bizi

Rızâ'dan ayırma doğru kıl yolum
Zikrinden şükründen kesme bu dilim
Hasan ile Hüseyin iriş tut elim
Arıt kalbim çıkar gümandan bizi

Bir katreden dü âlemi var eden
Çâr anâsır şeş ciheti yâr eden
Zeynel ile düşmüşlere câr eden
Kurtar zulümâtdan dumandan bizi

El-amân İmâm Bâkır sen eyle kerem
Ca'fer-i Sâdık'ın cemâlin görem
Kâzım Rızâ için can u ser verem
Salmagıl dest ile dehmândan bizi

Taki Nakî dü cihânın serveri
Cümle cismin cânı aşkın rehberi
NOKSANI kulundur Hasan Askeri
İhyâ kıl Mehdî sâhib-zamandan bizi

SEN OLDUN EZEL

Gönlümün ziyası gözümün nuru
Gönlümde mihmanım sen oldun ezel.
Kolumun kuvveti dizimin ferî.
Ruh ile revanım sen oldun ezel.

Gösterip mah yüzün eyleme meftun
Aklım fikrim aldın olmuşum mecnun.
Cefa ile aşkın eyledin mahzun
Kulunum, sultanım sen oldun ezel

Bilmem hurimidir melek'mi zatın
Nuru ilahiye benzer sıfatın
Teşneyim nuş ettir lebi hayatın.
Derdimin dermanı sen oldun ezel

Alnında yazılmış ayeti furkan.
Dihanın esrarı sure-i rahman
Visali hüsnünden yad etme bir an
Katre'i ummanım sen oldun ezel

NOKSANİ kulundur kapında şahım.
Pertevi hüsnündür şems ile mahım
Cüda kılma bir dem alma bu ahım
Dem ile devranım sen oldun ezel

HAZERKIL HAL SIN BULASIN GÖNÜL

İkrâr virüp sağ bakdığın erlerden
Sâdık ol maksûdun bulasın gönül
Hak gözü ile bak olma körlerden
Korkarım yabanda kalasın gönül

Cehd eyle yaptığın binayı yıkma
Kalb evin muhkem et vesvese sokma
Nefsine kul olup her yere akma
Nârdan kaç kim nûru bulasın gönül

Hak dediğin yere hıyânet etme
Tenhada dalda da gizli iş tutma
Elif bâ'ya yârdır gel inad etme
Bâ'ya gel elifi bulasın gönül

Elif ile bâ'nın nutku birdir bil
Bâ'dan murâd iste etme kal ü kıyl
Muhammed râhında rızâ-yı Hak bil
Uğrı olma Hakk'ı bulasın gönül

Uğrıların yüzü dâim karadır
Nefs-i emmârenin meyli nâredir
Gerçeklerin kavli sağ ikrâradır
Zâta yet sıfâtı bulasın gönül

Dost olan dostundan gizli iş tutmaz
Uğrılar mahrumdur didâra yetmez
Sonunda pişmanlık fâide etmez
Ettiklerin bir gün bulasın gönül

Âdem sıfâtını hayvan eyleme
Dilin cennet kalbin virân eyleme
Geçidin bilmediğin gölü boylama
Korkarım boğulup kalasın gönül

İkrârım var deyu bozma rızâyı
Kahr için nefsinle eyle gazâyı
Dâimi bâ'ya danış çekme cezâyı
Elif'den maksûdun alasın gönül

NOKSANÎ gel tevbe eyle işine
Hâin olma yârânına eşine
Nefse uyma ağı katar aşına
Hazer kıl halâsın bulasın gönül

CÜMLE KUSUR BENDE İLDE ARAMAM

Gel gönül doğru ol Hak yolu ara
Eğri yolu dilersen ana varamam
Cennet yakınımdır dolanma nâra
Can tatlıdır cehenneme giremem

Hak'dan ne gelürse sen de râzı ol
İlm-i hakikate özün eyle kul
Eğer derdli isen gez Lokman'ı bul
Değme tabiplerden yara saramam

Rızkın veren Ali'dir kefilim dersin
Niçün dünya için sen de gam yersin
N'olur i'tikada bağlanup dursan
İ'tikadsız ben de Hakk'ı bulamam

Devlet-i dünyâyı veren bir kişi
Ahd evin koy cehdi çekme teftişi
Gülşen bahçesine sokarsın kışı
Yaz bahar olmayan yerde duramam

Söylerim sözümü söyleden pirdir
Cümlelerin rızkını veren bir nurdur
Dağı dağa çalsan nasibin birdir
Kısmetimden artık lokma yiyemem

İkrar imân hakdır mekânı kande
Aslı bir gevherdir gezer her canda
Âdeme hor bakup gezme yabanda
Ademsiz muhabbet gülün deremem

Bilür misin Âdem nurdan süzüldü
Yetmiş iki millet ondan düzüldü
Tâ ezelden ismim **NOKSANİ** yazıldı
Cümle kusur bende ilde aramam

GÖRELİM BU DEM

Âşık oldum pîrin vech-i nûruna
Himmet eylen erler irelim bu dem
Muhammed Ali'nin gizli sırrına
Himmed eylen erler irelim bu dem

Şâh-ı velâyetden olupdur ferman
Zehrâ Kibriyâ derdlere derman
Dört kapu kırk makam on iki erkân
Himmet eylen erler irelim bu dem

Candan isteyelim Hasan'ı bunda
Şâh Hüseyin dâim gezer al kanda
Zeynel'in nûru bahr-i ummânda
Himmet eylen erler irelim bu dem

Muhammed Bâkır'dır âlimler kânı
Ca'fer-i Sâdık'dır cümlelerin kânı
Kâzım Rızâ içdi âb-ı cenânı
Himmet eylen erler içelim bu dem

Kemer-best olalım Takî Nakî'den
Hasan'ül Askerî bizi okudan
Aşkın meyîn içdim Mehdi-i sâkîden
Himmet eylen erler kanalım bu dem

NOKSANÎ düşüpdür aşkın nârına
Lâ fetâ gevheri geldi yâdına
Evliyâlar enbiyâlar yurduna
Himmet eylen erler konalım bu dem

BAŞIM GÖZÜM ÜZRE GELDİN EFENDİM

Haklı mihmân gördüm elhamdülillâh
Başım gözüm üzre geldin efendim
Can kurban edeyim fî-sebilullâh
Başım gözüm üzre geldin efendim

Mihmânımsın hem dinimsin imânım
Arıt kalb evimi koyma gümânım
Muhammed Mehdî'sin sâhib-zamânım
Başım gözüm üzre geldin efendim

Hânümânım canım fedâdır sana
Lütf ile cemâlden bakasın bana
Her ne gelür ise şükr eyle ana
Başım gözüm üzre geldin efendim

Virân gönlümüzü ma'mûr eyleyen
Her nefesde Hak kelâmın söyleyen
Cümle eksikleri tamam eyleyen
Başım gözüm üzre geldin efendim

Geldiğin yerlerden söyle görelim
Kanden gelüp gittiğini bilelim
Yolunda can başı fedâ kılalım
Başım gözüm üzre geldin efendim

Yüzünden görünen Hakk'ın nûrudur
Cemâlden görünen aşk eseridir
Mihmânın Hak bilen Hızır kendidir
Başım gözüm üzre geldin efendim

NOKSANİ'yem aşkın bahrına daldım
Haklı mihmân gördüm şâd olup güldüm
Mağfîret kânısın cömertsin bildim
Başım gözüm üzre geldin efendim

AZİM

Gayet günahlıyım hesâba gelmez
Estağfirullah el-Aliyyi'l-a'zim
Lütfun yetişmezse bu yüzüm gülmez
Estağfirullah el-Aliyyi'l-a'zim

İsyânım elimde özüm bu yolda
Vasfını okurum gönülde dilde
Adetdir mağfired Şâh'ıma kulda
Estağfirullah el-Aliyyi'l-a'zim

Nebîler serveri Mustafâ hakkı
Evliyâlar şâhı Murtazâ hakkı
Fâtuma Hadice Kibriyâ hakkı
Estağfirullah el-âliyyi'l-a'zim

Hasan eşiğinde bendesi oldum
Hüseyin merhamet kânıdır bildim
Zeynel Abidin'e mürvete geldim
Estağfirullah el-âliyyi'l-a'zim

Muhammed Bâkır'dır keremler kânı
Ca'fer-i Sâdık'dır dertler dermanı
Kabul et tevbemi yâd itme meni
Estağfirullah el-âliyyi'l-a'zim

Kâzım Rıza kullarından ayırma
Nefs-i emmâreye fırsatı verme
Günahım çok mürvet yüzüme vurma
Estağfirullah el-Aliyyi'l-a'zim

Medet mürvet şâhım Muhammed Takî
Rahmın kesme bizden Ali el-Nakî
Hasan'ül Askeri hürmeti hakkı
Estağfirullah el-Aliyyi'l-a'zim

Mehdi-i âl-i Resûl hatm-i velâyet
Ma'sûm-i pâklerden ola hidâyet
NOKSANÎ fakire eyle inâyet
Estağfirullah el-Aliyyi'l-a'zim

ELA GÖZLÜM

Elif Allah için hem dinim için
B- Benim halimi bil ela gözlüm
T- Tımar eyle gel sinem üstüne
S- Sikletim yeğın bil ela gözlüm

C- Cemalın gibi cerrah bulunmaz
H- Hicap edince karar kılınmaz
Hı- Hañcer yarama derman bulunmaz
D- Derdime derman ol ela gözlüm

Zel- Zaif olmuşum aşkın delisi
R- Rahi ragıp has bahçe serisi
Z- Zülfün telleri cennet korusu
Sin- Siyah saçların tel ela gözlüm

Şın- Şirin ilinden Sad; dad gelirim
Tı- Zı, A'in Arap farsı bilirim
G- Gaflet gurbet ellerde kalırım
F- Fakir halimi bil ela gözlüm

K- Karar kalmadı sarardım soldum
Kef- Keremler Kânısın sana geldim
L- Leblerin kevser emipde kandım
M- Mahim yüzüme bak ela gözlüm

N- Derki var mı bencileyin aşık
V- Deva eyleyip aşkına düşüp
H- Çifte benlerin aklıma düşüp
Lamelif -Laf değil (Y) ela gözlüm

NOKSANI kulundur yâr benzim soldu
Üç harf ile bir beytimiz yazıldı
Eksiğimiz üstadımız düzüldü
Otuz üç harf ile gel ela gözlüm.

DÜŞTÜM

Bu garip gönlümü eğler gezerken
Muhabbetle aşkın toruna düştüm
İlme hizmet idüp okur yazarken
Gerçek evliyânın birine düştüm

Ölmeden öldürüp meni kıldı hâk
Hırsı nefsi tamam hep kıldı helâk
Ma'rifet suyundan yuyup itti pâk
Şâh-ı velâyetin nûruna düştüm

Aklım alıp beni divane kıldı
Elim alıp bahri ummana daldı.
Gülşan bahçesinde kendi gül oldu
Bülbül olup gülün zarına düştüm.

Kokusu gelüptür aşkın ilinden
Aslı Muhammed'in alnı terinden
Çaharde'i ma'sûm pâkler zârından
Mansûr tek enel-Hakk dârına düştüm

Hadice-i Kibriyâ Ahmed'in yâri
Fâtıma Ali'nin kavl-i ikrârı
Hasan Hüseyin'in abd-i kemteri
Bendine bend olup cârına düştüm

Zeynel Abâ Şâhım Muhammed Bâkır
İmam Ca'fer yüz dört kitabı okur
Kâzım'ın vasfına olmuşum zâkir
Rızâ ile Nâci şârına düştüm

Takî bu Nakî'ye Hak didik beli
Hasanülasker'den içtik bir dolu
Muhammed Mehdi'nin **NOKSANİ** kulu
Aşık olup aşkın nârına düştüm

TEMEL OLMADAN TUTMAZ SONRADAN

Geldim Őu dünyaya gezeyim dedim
Serimi meydanda buldum orada
Zamana halkına sırrımı dedim
Sermayemde zarar gördüm sonradan

Geldi bizim ile sevdi seviŐti
Al kadeh ver kadeh doldurdu iŐti
Őadık yarınım diye ikrarlaŐtı
 z   r k imiş duyduk sonradan

Ey zalim girme benim Őu kanıma
Cefa verdin cesedime canıma
Hangi peygamber girdi deve donuna
Af deyince bizde duyduk sonradan

Mumin isen bir ikrarda durulur
Hak yolunda can baş kurban verilir
 pi  r k olanın bir gün kırılır
Temel olmayınca tutmaz sonradan

NOKSANİ yem derki bizde varalım
Canı başı Hak yoluna koyalım
Milcan oğlu Muaviye'ye neydelim
Tuğyan talip olmaz duyduk sonradan

PIR AĞU İÇEN-İ

Yine mürüvvetim gül yüzlü pire
Eriş al elimiz pir Ağuichen
Adular komaz ki yolumuz vara
Çıkar şehrimizden pir Ağuichen

Bir yandan vesvese düşmüş kasdime
Hırsı nefsi tama gelir üstüme
Yalan gaybet böhtan gelir destime
Yapıştırtır kurtar pir Ağuichen

Düşmanlar galiptir başa varamam
Arada set çeker didar göremem
Cümle kusur bende ilde aramam,
Bağışla suçumuz pir Ağuichen

Vücudun tahtında şah seni buldum
İsyân deryasına gark oldum kaldım
Merhamet kânısın mürvete geldim
Rahmın kesme bizden pir Ağuichen

Çün ezelden cismimize can idin
Gönlün gâni cömert bir Sultan idin
Biz günah edici sen gufran idin
Affet günahımız pir Ağuichen.

Yedi tamu yaptın sekiz de cennet
Rahmeti yarattın isyana nisbet
Can oldun cesette her cana minnet
Soldurma gülümüz pir Ağuichen.

Halili rahmandır pirin atası
Zehir di bal ile doldurdu tası
Kandilde ki nurdan gelir ötesi
Doğru kıl yolumuz pir Ağuichen

NOKSANİ kulunum gelmişem cara
Elimde kusurum durmuşum dara
Gafletten çıkarıp yetir didara
Koyma zulumatta pir Ağuichen.

SEN SEFA GELDİN

Çoktan beri intizarın çektiğim
Candan arzumanım dost sefa geldin
İkrarına hem giriftar olduğum
Ahdiyle peymanım sen sefa geldin

Bir saat miktarı geldin oturdun
Selam verip cana hayat yetirdin
Yüzüm basa kadem kerem getirdin
Candan arzumanım sen sefa geldin

Eğip kaşlarını hilal eyliyen
Kem sözlerim abu zulal eyliyen
Hamd olsun hatırım sual eyliyen
Hatırımı soran dost sefa geldin.

Mevlam her Mansura Hallaç etmesin
Kendinden gayrıya muhtaç etmesin
Lokman hekim bana ilaç etmesin
Tabibi mihmanım sen sefa geldin

NOKSANI cahile eylemez minnet
Kâmilin medhini eyler ne hacet
Seyyit Seyfi oğlu dedem Muhammet
Mürşidim mihmanım sen sefa geldi

SULTAN KOCA SEYYİDİN

Vasfını okurlar cümle dillerde
Aslı Resul Sultan, Koca Seyyidin
Kokusu geliptir gonca güllerde
Nesli Resul Sultan, Koca Seyyidin

İptida'da sır içinde sır idin
Bir zamanda kandil içre nur idin
Nice bin nebiye candan yâr idin
Cismi Resul Sultan, Koca Seyyidin.

Muhammet şemsinde âlemin nuru
Ali yül Mürteza cisminde varı
Fatime Hatice kavli ikrarı
Ruhi Resul Sultan, Koca Seyyidin

Hasan ile nuş eyliyen zehiri
Kokusun getirir badi seheri
Sunda dır türbesi akar nehiri
Aslı Resul Sultan, Koca Seyyidin

Hüseyinle Kerbela da cenk eden
Şehit olup bu âlemi denk eden
Mahlukatı yetmişiki renk eden
Nesli Resul Sultan, Koca Seyyidin

Zeynel ile bir zindanda oturan
Zehmeri gönlümde güller bitiren
Sevdalara salıp aklım yitiren
Aslı Resul Sultan, Koca Seyyidin

Muhammet Bakır la baki her canda
Anı arayanlar bulurlar kânda
Dört ırmak akıdan bağı cimanda
Ruhu Resul sultan, Koca Seyyidin

Cafer ile yedi derya nuş eden
Münkürlerin yüreğini taş eden
Kalpten geçen hak kelimanın eşiden
Cismi Resul Sultan, Koca Seyyidin

Kâzım ile her madene kân olan
Rıza kapısında din iymân olan
Narı nur eyleyip gülüstan olan
Nesli Resul Sultan, Koca Seyyidin

Taki ile yaz eyliyen kışları
Naki ile tamam eden işleri
İntizarın çeker gönül kuşları
Ruhu Resul Sultan, Koca Seyyidin

Askeri oluben yürekten gezen
Dillerde okunan ellerde yazan
Sekiz cennet yedi tamuyu düzen
Nesli Resul Sultan, Koca Seyyidin

Mehdi ile mağarada sır olan
Kırk ceset görünüp kamû bir olan
Mümin de Rıza Müslüm de hür olan
Aslı Besul Sultan Koca Seyyidin

NOKSANİ okuyor methini dilde
Özü meydanda dır kusuru elde
Göster cemalını eyleme dulda
Nesli Resul Sultan, Koca Seyyidin.

EFENDİM KIYASA GELMEZ İŞLERİN

Yüzün şemsü kamer gözlerin nurdur
Ayın hilâline benzer kaşların
On sekiz bin alem hüsnüne kuldur
Lebin kevser olmuş dürdür dişlerin

Ak alnın sadeftir kirpiğin oklar
Münkir inkâr olur mü'mini haklar
Gerçek âşık olan kapuyu bekler
Efendim kıyâsa gelmez işlerin

Zülfün gül yüzüne eyler bin nikap
Münkirler gözüne görünür hicâp
Yedi hat vech ile hem yüz dört kitap
Fitne salar dü cihâna saçların

Celâlinden münkirlere bakarsın
Yedi tamu içre nâre yakarsın
Kalbini de vesveye sokarsın
Gözlerinden akar kanlı yaşların

Cemâlinden bakarsan mü'min kullara
Geçer serden baştan düşer yollara
Ma'rifet bağında gonca güllere
Gülistan bahçesinde öter kuşların

Seven sizi can içre cânânısın
Aşıklar katredir sen ummânısın
Gönül bir gemidir sen dümenisin
Yelken açmak ister bu dervişlerin

Cemâlin benzettim ümmü' -l- Kitâba
Arifler zerredir sen afitâba
NOKSANİ kusûrum gelmez hisâba
Şâh'ım afv kıl cümlemizin suçlarını.

BİR GÜN

Nefse uyup gönül yollundan çıkma
Bağlanır yolların şaşarsın bir gün
Vesvâs-ı hannâsı kalbine sokma
Ecel çengeline düşersin bir gün

Arılara bakup ibret alsana
Her çiçeğin hâmin hâsın bilsene
İkilikten geçip biri bulsana
Birlikten geçersen şaşarsın bir gün

Can gözün göremez edersin inat
Sûret-i güzeli seversin gayet
Nefse kul olana yokdur hidâyet
İmândan gümâna düşersin bir gün

İmân ile gümân bir kapda durmaz
Nefse uyan münkîr didârı görmez
İkrâr, imân, rıza kandedir sormaz
Dar kapda kaynama taşarsın bir gün

İrfanlarda okur ilmim çok dersin
Tenhâlarda inkâr idüp yok dersin
Kız gelini aldayup hak bende dersin
Nefsin ateşinde bişersin bir gün

İblis ile nefis atına binersin
Zâg misâli her bir leşe konarsın
Çiğ bişmiş demezsin elin sunarsın
Kelp olup murdarlar eşersin bir gün

Mahlûka doğru yol ta'rif idersin
Hak'dan döner iğri yola gidersin
Halâl harâm her ne bulsan yudarsın
Cismine zehr olur şişersin bir gün

Zâhirinde ummânları yüzersin
Bâtınında dürlü hile düzersin
Ebû Cehil gibi kuyu kazarsın
Kendi duzağına düşersin bir gün

Balı zehir idüp sonra içersin
Bâtılını tutar Haktan kaçarsın
Dilber görsen pervâz idüp uçarsın
Çok havaya çıkma düşersin bir gün

Nefs için gezenler Hakk'ı bulamaz
Bin bir yere gitse murâd alamaz
Hikmet-i nefsinden halâs bulamaz
Dergâh-ı Ali'den düşersin bir gün

Bunca küstahlığı özümde buldum
Sanmayın ki illere dahil geldim
Kabul eyle Şah'ım bak tevbe kıldım
Tevfikından refikına koşarsın bir gün

El-hâris ke'l mahrum dedi çün Ahmed
Nefsine hâkim ol dilersen rahmet
NOKSANI mürşide kıl candan hizmet
Korktuğun hallerden aşarsın bir gün

BİLMİYENDE SÖYLER

BİLENDE SÖYLER

Evvel kaldı hakikati bilmeyen
Bilmeyen de söyler bilen de söyler
Yedi derya denizine dalmayan
Dalmayan da söyler dalan da söyler

Hak Muhammet Ali üçü bir idi
Akıl ermez evliyaya sır idi
Kendi mevtasını kılan kim idi
Kılmayan da söyler kılan da söyler

Evvel elif yekta olan mim idi
Ebcet hesabında anlar cim idi
Olmadan içeru ol dem var idi
Olmayan da söyler olan da söyler

Olura olmaza sorma suali
Dört kapunun kaç kat olur duvarı
Yedi kere anasından doğanı
Doğmayan da söyler doğan da söyler

NOKSANİ yim hakikatin yoludur
Akıl ermez evliyanın sırrıdır
Kendi mevtasını kılan Ali'dir
Kılmayan da söyler kılan da söyler

VAR

Vücudun evini seyran eyledim
Bir köşenin yetmiş iki yolu var
Evelinde altmışına uğradım
On ikinin türlü türlü hali var

Yedi kapı açılır arşın katında
Dördü zahirinde üçü batında
Bir kulu var kendi iradetinde
Üçyüz altmış altı yeksen kulu var

Bir bedistanı var kırkta dükkanı
Bin alıcı bir sarraftır satanı
Dört direk üstünde on iki nişanı
Cevher satar türlü türlü lâlî var

Kimse bilmez o gevherin kıymetin
Bir kalesi vardır yapısı metin
Kalenin kapısın açması çetin
Bir kilidin otuz iki dili var

Destur olmayınca ben açamadım
Ağlayıp gülteni ben seçemedim
Kıldan köprü yaptın ben geçemedim
Daha bundan gayrı müşkül halı var

Baykuşun deveyi sağdığın gördüm
Karıncanın göğre ağdığın gördüm
Bir anadan beş kız doğduğun gördüm
Bir babanın doksan dokuz oğlu var

Doksan dokuz oğlan ne yedi içti
Beş kızın lebinden kuvveti geçti
Oğlanın birisi deryaya düştü
Hala y üzer oynar şimdi gölü var

Birini n on eri var daha kızım der
Birin in beş babası var ben öksüzüm der
Bir kroyunun on kuzusu var yozum der
O kroyunun memesi yok südü var.

O koyunun südü ne tatlı, acı
Anında ana göre vardır muhtacı
Firdevs bahçesinde üç gül ağacı
Her birinin on altışar gülü var.

Ol gülün birine elim uzattım
Alma diye çağırır bir boz atlım
Bülbüllerin feryadını gözettim
Onlarında ağlayıp güleni var. (1)

NOKSANI bu sırra ereyim dersin
Çardeki masumu göreyim dersin
İmanla cennete gireyim dersin
Cem evine diri varma ölü var.

(1) Herbirinin ayrı ayrı dili var

ALİ'DEN MEĞER

Çok günah işledim hesâba gelmez
İnâyet irişe Âli'den meğer
Sevdâna düşeli hiç yüzüm gülmez
Dermân ola Bekdaş-ı Velî'den meğer

Bir gerçek yüzünden bu derde düştüm
Muhammed aşkına yandım tutuştum
Âli'nin yolunda can baştan geçtim
İkrâımız kalû-belî'den meğer

Fâtıma bağında sebûy-i ahmer kokladık
Kibriyâ sevgisin candan sakladık
Nâcî kavlin duyduk biz de hakladık
Pir elinden içtik doludan meğer

Muhammed Bâkır'dan el etek tutup
Cafer ile muhip şârına yitüp
Kâzım Mûsa Rızâ küfrü imâna katup
Ayırmaya bir dema Âli'den meğer

Takî bâ Nakî rengine boyanmak
Askerî nutkundan canım uyanmak
Mehdî-i Şâh'a velâyetle dayanmak
Delil olup Kızıl Deli'den meğer

NOKSANÎ kulunun isyandır işi
Dâim bir ikrâra bağlıdır başı
Kalkup pervâz eder gönlümün kuşu
Bize de gel oldu Âli'den meğer

ŞAH'I BİR NİCE BİN KULLARI VARDIR

Yedi kat hisardan bir şelir gördüm
Girmeğe her yandan yolları vardır
On iki kapudan içeri girdim
Şâh'ı bir nice bin kulları vardır

Kırk direk üzere düzmüşler ânı
La'l ü mercân incü cevâhir kânı
Gördün tevrât İncil Zebur Fırka'nı
Her yüzden okurlar dilleri vardır

Kal'emin başında dört ırmak akar
Hamr asel lebinden hem Kevser çıkar
Yedi sâkisi var âşıkı yakar
Âleme câm sunar elleri vardır

İki kanatlıdır kapısı anın
Otuz iki mi'mâr kurar nizâmın
Üç yüz altmış altı hücre tamâmın
Doldurmuş hazine malları vardır

Kapunun birinde tercüman durur
Yetmiş iki dilden cevâbın verir
Arş ü kürsî levh ü kalemi görür
Mağripten maşrika elleri vardır

Şâhların ismini üç imiş bildim
Beyân-ı Ebced'den hisâbın buldum
İptidâ ismini elli dört aldım
Dü âlemi gezer yolları vardır

iptidâ isminin hurûfu üçdür
Noktası ikidir sanma kim güçtür
İkinci ismini sorarsan kaçdır
Yüz elli birde hâlleri vardır

Beş nokta üç hurûf üçüncü adı
La'l-i şarap içre bulunur dadı
Üç yüz altmış altı hâne bünyâdı
Misâl-i dudu-veş dilleri vardır

İptidâ ismini yüz doksandan al
Beş nokta üç hurûf hiç görmez zevâl
Şâh-ı Mısır Yusuf cemâli misâl
Ruhsârı üstünde hâlleri vardır

Alnında görünen nûr-i arşullâh
Aşkınla gökte döner mihr ile mâh
Adâlet sâhibi gayet ulu şâh
Şekerden lezzetli dilleri vardır

Yedi şahzâdenin mevcuttur ismi
Kimseler göremez nâ-mevcût cismi
Yedi kiral olmuş anların hasmı
Küfr (ü) imân bahsinde kalleri vardır.

Ol kal'anın ismi dört hurûf olur
Noktanın hisâbın kırk altı verir
Gülistan bağçesinden kokusu gelür
Muhabbet bağından gülleri vardır

NOKSANİ yem şehr içinde gezerim
Türâp olmuş ayaklarda tozarım
Pirden himmet aldım sâhip-nazarım
Hâl ehlinin sanma kalleri vardır

NEDİR

Ben mürşidim diyen meydana gelsin
Mürşit kimdir anın beyanı nedir
Evliya buyruğun okuyup görsün
Yetmiş üç farz vardır beyanı nedir

Dört kapı kırk makam on iki erkân
On yedi tarıkı eylesin beyan
Talibin gönlünde kalmasın güman
Gösterecek cenneti niranı nedir

Kâmil mürşit olan müşkülü seçer
Ana teslim olan kevserden içer
Talibin yetmiş bin hicabın açar
Bildirecek can içre cenanı nedir.

Bu manayı bilen mürşit tamamdır
Ameli olursa on iki imamdır
Kalbi beyti Huda şahi alemdir
Yedi bahr içinde ummanı nedir.

Bu sırra ermiyen mürşit olamaz
Hırsla nefse uyan özün bilemez
Ta'mah için gezer Hakkı bulamaz
Ne bilsin ikrarı immanı nedir.

Hak kandaştır bilmez yalanı söyler
Ben evladım deyip iftira eyler
Kerkez gibi her bir cifeyi boylar
Tanımaz yahşi'yi yamanı nedir.

Bu üç haslette gezen daim mattır
Nefse kul olan şeytanı sıfattır
Gaybet buhtan eder sanar ayettir
Ak üzere fark etmez Kur'anı nedir

NOKSANI aç, gözün mürşidin tanı
Batının görürsen teslim et canı
Bir kapiya bend ol öğren irfanı
Bilesin küfr içre immanı nedir.

ALİ YALANCININ PİRİ DEĞİLDİR

Günde yüzbin kere ya Ali desen
Ali yalancının pîri değildir
Dört kitapta her ma'nayı söyleyen
Ali yalancının pîri değildir

Yalancı ezelden Hakk'ın düşmanı
Düşünmez mahşeri ulu divanı
Al kırmızı akar şehitler kanı
Ali yalancının pîri değildir

İblis benlik ile takındı tavrı
Aydın okur mim sayamaz kör fakı
Zalim kalır mı sana mazlumun ahı
Ali yalancının pîri değildir

Bin ayak bir kaba derilir yarın
Hak mizan terazi kurulur yarın
Davamız mahşerde görülür yarın
Ali yalancının pîri değildir

NOKSANİ davamı koydum mahşere
Ne hup ıras geldim bugün yâr yâre
Bihamdüllah yeldik bir hayli kâre
Ali yalancının pîri değildir

İY' OLUR

Şu dünyanın ziynetine dalmadan
Kendini kenara atsan iy-olur
Bî- vefadan zevki safa sürmeden
Dolansan şeydullah etsen iy'olur

Çameli mescitte namaz kılmadan
Günde doksan kere hacca varmadan
Dikilip minbere kadı olmadan
Hemen üç nesneyi tutsan iy'olur

Zarurette din İslâmım demeden
Hımar yesen yektir faiz yemeden
Ser tahsildarlığa... (1) meden
Nefs-i emmareyi atsan iy'olur

Koy gıybet bohçasını tutmadan
Cengi hiddet heybesini itmeden
Helal kazancına haram katmadan
..... (2) tamusuna gitsen iy'olur

NOKSANİ der her minberi açmadan
Mürg-i anka olup Kaf'a uçmadan
Ecel köprüsünde şarap içmeden
Bir kâmil mürşide yetsen iy'olur

(1) okunmadı

(2) okunmadı

GERÇEK OLAN HAKKA

YETERMİŞ KARDAŞ

Muhibbi hânedan olayım dersin
Muhabbetle Hakk'a yetermiş kardaş
Nâcî deryâsına dalayım dersin
Sırr-ile settâra yetermiş kardaş

Bunda görem dersin Cemâlullahı
Hak için muhabbet eyler her gâhi
Şâh'ımın sırrını bilmez vallahi
Bilenler birliğe yetermiş kardaş

Hakikat sırrını açandır nâsî
İblis'den eşedir çürüktür işi
Nefs için bu yola gelse bir kişi
Oddan damazlığın tutarmış kardaş

Sırr açan yalancı karadır yüzü
Nefsine mutâbık söyler her sözü
Ten gözü açıktır görmez can gözü
İllere sâlusluk satarmış kardaş

Şâh'ımın sırrını diyenler bilmez
Bilenler diyemez diyenler bilmez
Pâre pâre kılсан nâ-hak söylemez
İllere fakırlık satarmış kardaş

Hakk'ın kapusudur kapı-yı Rızâ
Rızâda durmayan yolunda aza
Lânet okur ona Şâh-ı Murtazâ
İmânı gümâna katarmış kardaş

NOKSANI'nin Hakk'ı gizli sırdadır
Arş içinde yeşil kandil nurdadır
Ariflere ayan köre perdedir
Gerçek olan Hakk'a yetermiş kardaş.

GEL YETİŞ

El-amân mürvetdir kapuna geldim
Muhammed Mustafa Âli gel yetiş
İsyan deryasına gark oldum kaldım
Hünkâr Hacı Bektaş Veli gel yetiş

Şu benim halimi pirime bildir
Kalbimin evini nûr ile doldur
Cesedim ölmeden nefsimi öldür
Fatime Hatice Ulu gel yetiş

Bir taraftan nefs-i emmâre azar
Bir taraftan vesvese hileler düzer
Günahım yazmaktan melekler bezer
Şâh Hasan Hüseyin Veli gel yetiş

Tama aldatmakta geziyor her bar
Hırsa nefse fırsat verme yâ Cebbâr
Sana sığınmışım Vâhüdül'-Kahhâr
Câr günüdür İmam Zeynel gel yetiş

Yezidler elinden müşkil hâlimiz
Münkir münâfık ferş itdi yolımız
Yâ Muhammed Bâkır sen al elimiz
İmam Ca'fer kaldır kali gel yetiş

Dağlarca günâhım vurma gül yüze
Cehennem nârını gösterme bize
Mûsî-i Kâzım ile İmam Rızâ
Taki Nakî İmam Âli gel yetiş

Tevbekârım muhabbetim bu yolda
Mürvete gelmişim kusurum elde
Göster mâh cemâlin eyleme dalda
Hasan'ül Askerî şâhım gel yetiş

NOKSANI arzular didâr-ı cennet
Ma'sum-i pâklerden erişe himmet
El-amân mürüvvet Mehdî Muhammed
Sarî Saltık Kızıl Deli gel yetiş

MEDET

Bir mürvetim vardır gerçek erlere
Muhammed Mustafâ Ali'den meded
Hatice Fâtıma candan yârlara
Hasanla Hüseyin veliden meded

Zeyneli Bâkır'dır ezberim virdim
Ca'fer'in hâkpâyına yüzüm sürdüm
Mûsâ Kâzım Rızâ mürvete geldim
Şâh Takî bâ Nakî uludan meded

Hasanü'l Askerî şâha varalım
Muhammed Mehdi'nin yüzün görelim
Ma'sum-i Pâklere can baş virelim
Hünkâr Hacı Bekdaş Veli'den meded

Şeyh Safî üstâdım gürûh-i Nâcî
Sadrüddin muhibb-i hânedân tâcî
Veysel Karânî'dir derdler ilâcî
Sunar Sultan Hızır doludan meded

Mikâil İsrâfil râh-ı Hak açar
Azrâil elinden meyt-i can biçer
Delili Cebrâil göklere uçar
Nurdan nerdübânı yol iden meded

Kamber'i Kamber idüp bildiren
Düşmüşlerin elin alup kaldıran
Zülfikar la bed nefsimiz öldüren
Cümle ervâhları kul iden meded

Pir Sultan Abdal'ı nûrına katup
Sultan Hatâyî'le dest-dehmân tutup
Kul Himmet'le her bir sırlara yetüp
Nesîmi derisin yüzdüren meded

Koca seyyid Köse Seyyid pirlere
Mir seyyidle seyyid Mencekilere
Seyyid Sabun'la Baba Mansurlılara
Sarı Saltık Kızıl Deli'den meded

Minnet eyleyelim Uryân Hızır'a
Abdal Mûsâ Garib Mûsâ Hazır'a
Gözcü Karaca Ahmed nâzıra
Bekleye kar(u) kış toludan meded

Sultan Ali Abbâs âlemin nûrî
Kürteren şeyhleri onların yârî
Gönlümüz arzular güzel hûb yârî
Baldıran zehiri bal iden meded

Kara Pirbat yardım ider düşküne
Abdülvahhâb yol gösterir şaşkına
Derviş Halil Derviş Cemâl aşkına
Munzur çeşmesini göl iden meded

Urfa'da yatan Halilü'r-rahmân
Sultan Sinemilli her derde dermân
Şeyh Hüseyin ile güzel Şeyh Çoban
Şeyh Ahmet Dede'ye gel iden meded

Sultan Melek nikab çekmiş yüzüne
Kişdim evliyâsın düşdüm izine
Düyük Baba Kurt Baba'nın tuzuna
Kavuşalım himmet Ali'den meded

Hızır Abdal ile mermeri atan
Yalıncak Sefil'in cârına yeten
Sultan Samud ile birliğe biten
Seyyid Battâl Gazi velî'den meded

Şeyh İbrahim de bir gürbüz erdir
Kara Naci ile hem sâdık yârdır
Abûzer Gaffâr'ı bir gizli sırdır
Ebâ Müslim ile câriden meded

Sefil Kemter Er Mustafa Virânî
Kul Yusuf ile Ednâ hem Kul Veli
Kul Siyâhî Kul Hüseyin Şeyhoğlu
Kaygusuz sersem'i gül iden meded

Fuzûlî Niyâzî Devrîş Sezâyî
Huzûrî Zaifî Hayretî Dââyî
Eşrefoğlu aşk-ı ummânda Hûdâyî
Aşk ile bâbından gel iden meded

Hakkı İbrahim'le kılın nidâyı
Kemâl-i ümmî'yi Mansur Hüdâyî
Selâ diye dinleyenler sadâyı
Candan dinleyeni dirilden meded

Nice bin aşkın vardır ilâhı
Cümlesi bir dilden söyler her gâhı
Güni günü seyr iderler dergâhı
Her taraf cemâlin nûr iden meded

Bu dünyâda gerçek erenler çokdur
Vasfını itmeğe kudretim yoktur
Üçler beşler kırlar yediler hakdır
Dört kapudan Hakk'a gel iden meded

Niyâzım seksen bin Urum erine
Yetir doksan bin Horâsan pîrîne
Yüz bir şâh evliyâsının nûrına
Gel bağışla bizi Yaradan meded

Yek nefes ile can binasın kuran
On sekiz bin âlem kalbine giren
Çâr anâsır şeş cihetden dem vuran
Lâ mekân ilimi yol iden meded

İbtidâ vücudta Adem'i kuran
Havvâ ile cennet içre oturan
Töhmetsiz idüp bu dünyaya getüren
Nâcî ile Şit'i yâr iden meded

Ezeli kudret kandilinden nur iden
O zamanda Adem ile yâr iden
Gürüh-i Nâcî kolunda seyr iden
Mühîp kullarını nûr iden meded

Yetmiş iki millet icâd eyleyen
Her birine bir dil ile söyleyen
Nâcî deryâsına girüp boylayan
Halkdan ırak Hakk'a yar iden meded

Evliyâyı "Yetmişiki"den seçen
Cisminden vaz-gelüp varından geçen
Gürüh-ı nâciye rahmetin saçan
Lahmike kavlini hûr iden meded

Nûh-u Nebî ile gemiyi çatan
Kimini gark idüp kimine yeten
Mağribden top alup maşrıktan tutan
Lut kavmine hışmı yol iden meded

İlyâs ile yedi deryâda yüzen
Yunus ile balık karnında gezen
İsâ'yle balçıkdan yarasa düzen
Cercis'i öldürüp dirilden meded

Ya'kub ile ağlayuben zâr iden
Halil İbrahim'e nârı nur iden
Yusuf'a kuyudan yetüp câr iden
Mısır'a sultan idüp şâd iden meded

İshak Nebî'ye nübüvvet viren
Hızır ile âb-ı hayâta giren
El yesâ'u Zülkifl ile dem vuran
Münkirler gözünü kör iden meded

İdris Nebî ile hulleyi biçen
Kadî-i ھاşr olup müşkiller seçen
Ma'rifet bağında bülbül tek uçan
Kokusunu gonca gül iden meded

İsmâil'e kurban diye emr olan
Koçu gönderüp şâd idüp gül en
Mûsâ ile bin bir kelâm söyleyen
Dâvûdî âhengi mum iden meded

Eyyûb gibi sabr eyleyüp her derde
Lokman gibi tavaf olup her yerde
İskender Şuayib Sâlih güherde
Yahyâ ismin virüp dirilden meded

Kaf dağından Süleymân'a yol açan
Zekeryâ ile hem özünü biçen
Yûşa'ile bile cevâhir saçan
Üzeyr ölmüş ken diri iden meded

Muhammed'le hatm-i enbiyâ olup
Yüz yirmi dört bin nebîden gelüp
Nûr-i nübüvveti Ali'de bulup
Dü cihân sultânı Velîden meded

NOKSANÎ kulunuz ister keremî
Gönlümüzden kaldır derd (ü) veremi
Tabib olup yaralarım sara mı
Cümle derde devâ eyleyen meded

MUHAMMET

Daim seyrettiren cemali candan
Serbeser âlemin canı Muhammet
Arifler izleyip buldular kândan
Hubbi hanedanın kânı Muhammet.

Düşmüş biçarenin elini alan
Yedi iklim çar köşeye el salan
Hakikat bahrına şevk ile dalan
Arz eden lâli mercanı Muhammet.

Muhabbetle dü cihanı kandıran
Âşıkları aşk uduna yandıran
Binbir dona girip hem inandıran
Her milletin yol erkânı Muhammet.

Her kanda çağırısam hazır bulunan
Âşık olup gülşan içre salınan
Maşuk olup kokan gonca gülünen
Mümin kullarına imân Muhammet.

Kudret kandilinden nur olup gelen
Âlemin kalbinden geçeni bilen
Melekler âdeme hem secde kılan
Âdemin vechi nuranı Muhammet.

Aşkına düşenler serinden geçer
Zehir sunsan âb-ı hayvân der içer
Rıdvân ile cennet kapusun açar.
Teslim eden sana canı Muhammet

Seni seven senden bulur ihsanı
Nebiler serveri veliler canı
Şefaatin niyaz eder **NOKSANI**
Cümle dertlinin dermanı Muhammet.

MAH-I MUHARREMDİR BU

Bir senede bir kez gelen mihmana
Hürmet vacip olur mukaddemdir bu
Mihman nedir deyü düşme gümana
Şehr-i şerif mah-ı muharremdir bu

Sene başı yılın ibtidasıdır
Her ayların ser çeşmesi başıdır
Matem günü müminlerin yasıdır
Yezit güler müminlere gamdır bu

Yücedir makamı haktır tapusu
Yetmiş üçtür şehitlerin hepsi
Bu ayda açılır cennet kapısı
On bir aydan aziz muharremdir bu

Şehitlerin gazilerin seyranı
Bu ayda ağlatır çerh-i devranı
Bu aydadır kamu derdin dermanı
On bir aydan aziz muharremdir bu

Yerde insan ağlar gökte melekler
Bu ayda tez geçer Hakka dilekler
İş bu ayda kabul ola dilekler
Muharrem mükerrer kutlu demdir bu

Erenlerin nutku sünnet oluptur
Bunu destan cana rahmet olmuştur
Ta ezelden yezide lânet olmuştur
Ebu celil soyu aslı kimdir bu

NOKSANI yine çevirmenem yüz ondan
Yetmiş üçten kısmet elin yüz ondan
Her sıfata cemal ondan yüz ondan
Ain yetmiş ye on, otuz lamdır bu

OLDU

Eliftir doksan bin kelamın başı
Lemden mim den feden Fazlullah oldu
Bu sırrı anlamaz değme bir naşı
Bir nokta ile de bismillah oldu

Temanna turabi oldu temamet
Sevap ehlilere sen ver selamet
Cim-Cemalin cennet oluptur ayet
H-Hakikat hakka doğru yol oldu

Hı- Hudadan haberdardır haberdar
Dal- Delilim muzahiret temirdar
Zel- Zelil saki si ol sırrı Haydar
R-Rahim gönlüme padişah oldu

Z-Dir Dersi nur eyliyen cihanı
Sin- Saadet sarayının sultanı
Şin- Şahadet eyledim kestim gümanı
Sad- Sıfatı cümle illallah oldu

Dad- Delalet kavmin idlal ettiler
Tı- Tabibler neylediler nettiler
Zı- Zulmattan geçip hakka yettiler
Ayın aşkı bize üç hemrah oldu.

Gayin gafil olma gayret gününde
F-Fena dünyada ahret gününde
Kaf- Katresin kıyametin gününde
Kef- Keremler kânı ulu şah oldu.

L- Lütfundan umar asi rahmeti
Mim- Muhammet yüzü diler cenneti
Nun- Niyazım sensen basma mürveti
Vav- Vücutum şehri illallah oldu.

H- Hidayet kânısın bildim ezelden
Lam elifle lamek ânsın nazilden
Y- Yürekten sevdim seni ezelden
NOKSANI kapında bir kemter oldu.

ŞAH DEYÜ

Yine havalandı gönlümün kuşu
Aşk ile şevk ile döner Şah deyu
Her dem bahar ister istemez kış
Muhabbet bağında döner Şah deyu

Şer'i Muhammetten bağlıdır başı
Hakikat yolunda döker gözyaşı
Arzu etmiş Rûmda Hacı Bektaş
Kubbesin üstünde döner Şah deyu

Mestolmuş eğlenmez aşkın bülbülü
Zehra ve Kübradır (1) hakikat gülü
Sakii kevserden gelse bir dolu
Aşk meyinden içer kanar Şah deyu

Hakikat meyinden içen uyanır
Hasan Hulku Rıza rengin boyanır
İmam Hüseyin âl kanlara boyanır
Zakir semâ eder döner Şah deyu

Masumu pâklerden sağ kapu açar
Arif olan nice müşküller seçer
Lâhmükelâhm olan serinden geçer
Kudretten delili yanar Şah deyu

Zeynel'Abidinle zindana düşer
Bâkır kazanında kaynayıp pişer
Câfer ile yedi deryayı geçer
Gülşen bahçesinde döner Şah deyu

Kâzımla irişir gevheri kâna
Rıza ile girer hâl meydanına
Sekiz uçmak içre Hak irfanına
Didarı seyreder Döner Şah deyu

(1) Hatîcetül kübra

Muhammet Takîden bulur imanı
Ali Nakî kaldıra zan gümanı
Askerî Mehdîi sahipzamanı
Kalpte mihman eder tutar Şah deyu

NOKSANİ gönülde kuş gezer iken
Yer gök kurulmadan suda yüzerken
Kandildeki nurdan okur yazarken
Aşkın cür'asından sunar Şah deyu

ANLAMAZ

Bezirgânım deyip kervana gelir
Kalkıp gideceği yoldan anlamaz
İple serrafım der çuhacı olur
Satarım cevheri maldan anlamaz

Şirin şerbetinden kanayım deyü
Pervaneyim od'a yanayım deyü
Bülbülüm gülşana konayım deyü
Bülbülüm der ama gülden anlamaz

Hak için bu yola emek çekmemiş
Gönlünden kinle kibrini atmamış
Gözünden hasret yaşın dökmemiş
Yanmamış yüreği selden anlamaz

Hak için bu yola bir emek çekmez
Gönlünden kin ile kibrini atmaz
El etek yandırıp ikrara yetmez
İkrar bilir ama yoldan anlamaz

Muhammet Ali'nin farzını kılmaz
Hasan Hüseyin'den dersini almaz
Çaldığı sazının düzenin bilmez
Zakirim der ama telden anlamaz

İmam Zeynel Bakır Cafere ermez
Kâzım Musa Rıza darına durmaz
Taki'ye Naki'ye meylini vermez
Arifim der ama halden anlamaz

NOKSANİ Şah Askeri'den seçile
Mehdi gele hülle donu biçile
Özün öldürmez'ki gözü açıla
Gözü açık ama kuldan anlamaz

KİŞİNİN BAŞINA GELMEZ İŞ OLMAZ

Havalanup gönül çekme gel cezâ
Kılavuzsuz gökte uçar kuş olmaz
Belâya sabır et kazâya rızâ
Kişinin başına gelmez iş olmaz

Hâline şükr eyle sen sana bakın
Kendinden yukarı bakmadan sakın
Akıllı ol adın divâne takın
Dîvâneler sırrı hergiz farş olmaz

Kötülük edene sen eylik eyle
Arif ol herkesin hâlini söyle
Özin hâke indir alçağı boyla
Alçak yerde bahar olur kış olmaz

Konuş akrânınla haddini tanı
Sâdık kalb oluben gözlegil nânı
Hak yoluna kurban ver şirin canı
Sermâye gerektir eli boş olmaz

Yetiş bir mürşide aç can gözün
Sakın her ledüne harç etme sözün
Yürü Dımışk'a da gösterme izin
Balı zehr edersin sonra nûş olmaz

Hak söze bak kimden gelürse haktır
Sözünü bilmeyen Hak'tan ıraktır
Ben mü'minin deyüp cihanda çokdur
Nişansız mü'minin sözü gûş olmaz

Her yere uzatma **NOKSANİ** elin
Kalbinden bilmeze bildirme hâlin
Harâmisi çok olursa bir belin
Ugrama ziyandır kârı hoş olmaz

HERKES ZEHİRİ

BAL EDİP DE İÇEMEZ

Mansur'um deyüben meydâna giren
Berdâr olur ikrârından geçemez
Birlik makamından canı serveren
Katreyi görse ummandan seçemez

Gülşan bağçesinde dürlü gül açar
Bülbül olup gülün şevkiyle uçar
Pirden zehir gelse engür der içer
Her can zehribal ediben içemez

Sırr-ı hakikati gönülden tutar
Lahmın lahm olup birliğe yiter
Nârı nûr eyleyüp canını atar
Yüz bin pâre kılsan sırrın açamaz

Zâhirinde mahlûkata hor olur
Bâtınında evliyâyâ yâr olur
Muhammed bendine giriftâr olur
Aşkın zincirini kimse açamaz

Çâr köşeye bakarım cemâl görünür
Bâtınında yeşil tâcı vurunur
Bir nazardan dü cihan görünür
Gönül kuşu olmayanlar uçamaz

Özü hak sözü hak kendi hak olur
Mestâne suyundan yunur pâk olur
Nutku kevser kendi cömert sâki olur
Münkir olan dolusundan içemez

NOKSANI'ye dolu sunup kandıra
Havârici tamu içre yandıra
Dembeden meylimiz Hakk'a döndüre
Mürşide yetmeyen serden geçemez

AŞKIN ATEŞİNDEN GAH PERVANEYÜZ

Hayâlin gönlümde olalı mihmân
Gâh uslu gezeriz gâh divâne-yüz
Soyunup aşkıdan olmuşız uryân
Gâh mecnûn oluruz gâh efsâne-yüz

Cemâlin görelî olduk serseri
Can virüp bu yolda bulduk Haydar'ı
Lütf etdi nüş etdik âb-ı kevseri
Gâh ayık gezeriz gâh mestâne-yüz

Muhammed Ali'nin aşkına düştük
Kudret kandilinde nûra yetiştik
İmâm Hasan ile ağuyu içtik
Gâh tavâf-ı Ka'be gâh puthâne-yüz

İmâm Hüseyin'in kemter kuluyuz
Zeynel bağçesinin cân bülbülüyüz
Ma'rifet bağında aşkın güli-yüz
Ayna-i Hüdâyı gâh seyrâne-yüz

Muhammed Bâkır'ı zikir eyleriz
Ca'feriyüz Hakk'a şükür eyleriz
Gâh yedi tamuyi fikir eyleriz
Aşkın ateşinden gâh pervaneyüz

Kâzım ile yedi deryâya gitdik
Rızâ kapusundan bihişte yetdik
Ummâna kavuştuk katremiz katdık
Nâcî deryâsında gâh dürdâne-yüz

Taki ile cümle cânı gezeriz
Nakî ismin dâim okur yazarız
Hâki pâ-y-i Askeri'yüz tozarız
Secde-i Adem'de sâdikâne-yüz

Aşıkız bekleriz bâb-ı velâyet
Vechinde okuruz hem yedi âyet
İki kaş dört kiprik zülfün tamâm et
Kıblegâh eyledik âşıkâne yüz

NOKSANÎ yüz Mehdî-i şâha bendeyüz
Kande varsak Kırklar ile cemdeyiz
Hakk'ı özümüzde bulduk demdeyiz
Pîrin eşiğinde cân kurbâne yüz

ERESİN LÜTFÜ HÜDAYA

Ümmetlik dava kıalarsan
Ver selavet Mustafa ya
Hak bendesi olam dersen
Ver iradet Murtaza ya

Fatime ye iman getir
Haticeye ikrar getir
Tas ile ağı iç otur
Gel Hasan Hulki rızaya

İmam Hüseyin'i Hak bil
Kerbelâ ya var şehit ol
Bulam dersen hakka vusul
Hizmet et Zeynel âbâ ya

Muhabbet ile gel pire
Kalp evin sile süpüre
Kulluk et imam Bakır'a
Eresin lütfü hüdaya

İmam Cafer kavlin hakla
Sadık ol ikrarın bekle
Sırrı hakkı candan sakla
Yetesin kâzım Rızaya

Takiden umarsan himmet
Naki ye kıl candan hizmet
Diler isen haktan rahmet
Özünü Hak eyle paye

Hasan Elaskere eriş
Din yolunda cenge karış
Kıl hak ile alış veriş
Vermegil emeğin zaya

NOKSANİ bu sözün söyler
Aşkın deryasını boylar
Mehdi şaha niyaz eyler
Gire, cenneti nevaya.

OKURUM ESTAGFİRULLAH

İlâhî kapuna geldim
Kusûrum elime aldım
Kabûl eyle tevbe kıldım
Okurum estağfirullah

Günâhım hesâba gelmez
Senden gayri kimse bilmez
Geçmez isen yüzüm gülmez
Okurum estağfirullah

Kuyular kazdım illere
Gitmişim yanlış yollara
Rahm eyle âsî kullara
Okurum Estağfirullah

Görmedim bühtan eyledim
Yalan gıybet çok söyledim
Küfür deryâsın boyladım
Okurum estağfirullah

Gördüğümü sır etmedim
Dört gönüli bir etmedim
Sen buyurdun ben tutmadım
Okurum estağfirullah

Nefse uydum yolum azdı
Gönlüm yad illeri gezdi
Nefsim'de hilleler düzdü
Okurum estağfirullah

Haram yedim müşkil işim
Kaygulara saldım başım
Akıtdım gözümünden yaşım
Okurum estağfirullâh

Gönül nefse uyup gezdi
Cümle âlem benden bezdi
Günâhım defterden sızdı
Okurum estağfirullah

Elimi kan ile yudum
Yahşilere yaman dedim
Rızâsız lokmalar yedim
Okurum estağfirullah

Yitirdim bulmadım beni
Arzu kıldım geldim seni
Sen cömerdsin gönlün ganî
Okurum estağfirullah

NOKSANÎ'yem yüzüm kara
Mürvetle gelmişim câre
İlâhî yandırma nâre
Okurum estağfirullah

İÇENLER BULUR ZATI

Gönülden geçen haktır
Birden iki iraktır
Himmet edin erenler
Raha girmek gerektir.

Gönlümüz inci nurdur
İrfanda nokta sırdır
Kerem eyle azrail
Can vermek kati zordur.

Himmet bildik sağ nefes
Tenimiz cana kafes
Aşıka can zor gelmez
Dostunu etse heves

Candır abı hayatı
Yeten görmez mematı
Yürek kanı şaraptır
İçenler bulur zati

Kusur görende kalır
Hakkı arayan bulur
Yediden dokuz sordum
Dedi inşallah olur

Abı kevser nefestir
İçen ayılmaz mesttir
Hak olanlar bu yol da
Daim Hak ile dosttur.

Dost olanlar Hak ile
Kanda baksa Hak bula
Bu yolda serin veren
Sırrı settarda kala

Sırda gezen nur olur
Hakka yeter pir olur
Bu gün hakkı görmiyen
Yarın dahi kör olur

Aç gözün bak **NOKSANI**
Nefsin bil rabbin tanı
Hakka layık değilsin
Pir eyledi İhsani....

ACEP VAHDETTEĐİR AŞIK

Duyup sırrı hakkı bildi
Acep firkattadır âşık
Cemalı hakka vasıl oldu
Acep hayrettedir âşık

Sözüdür ayeti Kur'an
Özüdür Hak ile yeksan
Eder du âlemi seyran
Acep hikmettedir âşık

Lâ mekandan gelmiş iken
Aslı pakin bulmuş iken
Nuru haktan dolmuş iken
Acep hasrettedir âşık

Şer'i haktan delil olup
Tarikat bahrına dalıp
Marifet'ten aşna bulup
Acep ülfettedir âşık

Hakikat şehridir şarî
Gördüğü hep hak didarı
Bir bilip yârı ağyârı
Acep vahdettedir âşık

Keşf eyleyip yol erkânı
Bir etti küfrü imanı
Bu cümle âlemin canı
Acep surettedir âşık

Vilayet ilmine kandır
Yedi iklime sultandır
Bi heşt içinde Rıdvandır
Acep himmettedir âşık

Sikketin ağ taş a çaldı
Mürşit inden himmet aldı
Hızır ile yoldaş oldu
Acep Zulmettedir âşık

Vücudu beyti rahmandır
Sucudu dâim insandır
Söz gevher lalı mercandır
Acep devlettedir âşık

NOKSANİ aşkın bendidir
Âşık maşukla kendidir
Lebleri Mısır kındır
Acep izzettedir âşık

DOSTUM

Lâ-mekânsın bî-mekânsın
Bilirim cism içre cansın
Gâh olursun sekiz cennet
Gâhi niran olan dostum

Lâ'l ü mercan kânı sensin
Gönlümün burhanı sensin
Katremin ummanı sensin
Sırr-ı Süphan olan dostum

Gönül meyhanesi sende
Şarab-ı lâ'li kande
Kapıda kulluğun mende
Şah-ı sultan olan dostum

Aslın güher gönlün gani
Şensin bu cismimin canı
Aşıkların yol erkânı
İlm-i cavidan olan dostum

Cemalın nur lebin kevser
Hakikat rahına rehber
Yüz dört kitapta ser defter
Sırr-ı Fûrkan olan dostum

Hakikat ilminin babı
Zulmet içre afitabı
Ma'mur eyleyen harabı
Gâhi viran olan dostum

Bilirim mekânın kande
Nişanın var binbir canda
NOKSANI'm der meylim sende
Şah-ı huban olan dostum

OLSUN

Dehanın depret ey bülbül
Yine bir dasitan olsun
Seherde ah eden ter gül
İşitip şadıman' olsun

Seher vakti mübarektir
Kamu derde buy gerektir
Mü'minler nutku gerçektir
Niçin kavlin yalan olsun

Seherde dur niyaz eyle
Huda'ya keşf-i raz eyle
Serayişe ağaz eyle
Niçin hayre ziyan olsun

İlâhi Mustafa hakkı
Aliy-yül Murtaza hakkı
Hasan Hulki Rıza hakkı
Medet mürvet eman olsun

Ne hub ahsen-i hüsnası
Gülistanın temaşası
Hüseyn-i Kerbelâ yası
Özünde her zaman olsun

İmam Zeynel şems ü mahı
Muhammed Bakır ol şahı
Sürersen Cafer'in rahı
Havariçten nihan olsun

Kâzım Musa Rıza Server
Taki vü ba-Naki Asker
Düldül ü Zülfikar Kanber
Çıkıp Mehdi ayan olsun

Kul isen fazl-ı Yezdan'a
Teberra eyle Mervan'a
Sücut kıl âl-i Ümran'a
Sana cennet mekân olsun

Ata bahşet kevn mekânı
Kamuya sen kıl ihsanı
Fedadır ruh-i **NOKSANİ**
O şaha armağan olsun

BİR İKRARDA DURANLAR

Kapına geldim hüda
Rahmetden kılma cüda
Nasip eyle yolunda
Can başı kılam feda

Gayet çoktur günahım
Bin derdim var bir ahım
Hanedana bend eyle
Sensin pişti penahım

Bildir cesette canım
Can içinde nihanım
Çar köşede görelim
Yüzün dinim imanım

Çar köşede nurdasın
Tenler içre sırdasın
Aşıklar ayan görür
Münkürlere perdesin

Perdesiz gören nurdur
Bilinmez özge sırdır
Mühibbi sadıkların
Yüzü bin canı birdir

Bin ile bir olanlar
Canın aslın bilenler
Dört kapıyı hak bilir
Hakikate gelenler

Hakikat bir ummandır
Muhabbeti candadır
Canlar içre can olan
Sırdır acep kandadır

Muhabbetle yer alan
Dört kapıda bir olan
Küllü varından geçer
Can pazarına gelen

Can pazarı kân imiş
Lali hep mercan imiş
Hazne veren alamaz
Cana kıymet can imiş.

Can verip can alanlar
Bahrı aşka dalanlar
Aleme sultan olur
Bir ikrarda duranlar

İkrar kadimi Haktır
Mahluk görmez ıraktır
Dil ile olmaz imiş
Elde burhan grektir

Burhan olan velidir
Ezelden ezeldir
kimse sırrın anlamaz
Her ne duysa beli der

Sırrını veren kişi
Cümle hibadır işi
Nefis için kul olan
Münkürdür atar taşı.

Nefs için gezen ittir
Bilmez özünü mattır
Taş atandan attıran
Vallah daha eşettir

Hakikat özge şardır
Giren hak ile yardır
Sır edenlere nurdur
Sırrı açana nardır

Arif olanlar Haktır
Özünü bilen paktır
Herkesin hali ile
Sözünü veren Haktır.

Herkesi bir haliyle
Hakkı bulmuş fiylile
Arif ol söyle canım
Herkesin diliyle

Arifin aslı gevher
Nefesi abi kevser
Kabul eden nutkunu
Aleme olur rehber

Rehber rahi hudadır
Cismin nuru hudadır
Yolda eğri gezenler
Daim Haktan cüdadır

Doğrudan kesme yolum
Sana malumdur halim
Hanedanın aşkına
Düşmüşüm sen al elim

Kapına geldim habip
Derdime sensin tabip
NOKSANİ'ye rahmetin
Şahım sen eyle nasip

ALİ VELİDİR REHBER

Bu gün gördüm yârımı
Terk eyledim varımı
Zarardan korkar idim
Şükür duydum kârımı

Kârımı duydum bu dem
Secdegahımdır âdem
Himmet edin erenler
Tarik'i Hakka gidem

Hak kapısı açıldı
Pirden dolu içildi
Mürvet deyip gelenin
Günahından geçildi.

Günahtan geçen Haktır
Hakkın rahmeti çoktur
Pirinden kismet alan
Her kız acıkmaz toktur.

Tok olanlar Ali'dir
Her ne duysa belî der
Hak ile Hak olanlar
Dört kapıdan ganidir

Ganî ismullah imiş
Babı bismillah imiş
Lehmeke lehm olanlar
Cismi cismullah imiş

Cismin aslıdır gevher
Nefestir abı kevser
Muhammettir pirimiz
Ali velidir rehber

Rehberden bulduk Hakkı
Zehra yıldızı baki
Aşk dolusundan içtik
Kibriye oldu saki

Saki lutf etti kahrı
Hasan'la içtik zehri
Hüseyini kerbeladan
Gelir vilayet möhrü

Möhür vurdu canıma
Girdik Hak ırfanına
Parelenip düşmüşüz
Zeynel'in zindanına

Zeynel zihnimiz açar
Bakır günahıtan geçer
Cafere ben'de olan
Yedi deryadan içer

Yedi derya sökölür
Hep ummana dökölür
Kazım'ı Hak bilenler
Dökölür hem sökölür

Sökenler yoldan aza
Daim çekerler ceza
Mevalılar atası
Şah Ali Musi Rıza

Rıza'da gezen candır
Hep küfürler imandır
Taki Naki Askeri
Mehdi sahip zamandır.

Masumi pak on dördtür
Yürekten söyle derttir
Günahımı bağışla
El aman pir mürvettir.

NOKSANI arz et halin
Pirden ayırma yolun
Pir kokusu güldedir
Bülbül tek olsun dilin.

DEM BU DEM SAAT BU SAAT

Aşk bülbüliyem kafesde
Can arzular gide dosta
Gözüm açdım son nefesde
Dem bu dem saat bu saat

Dört yâr geldi dört yanıma
Merhem etdiler cânıma
Feryâd etdim Sübhân'ıma
Dem bu dem saat bu saat

Azrâil ihsâna geldi
Yüzüme bakuben güldü
Üçü dört dördü beş oldu
Dem bu dem saat bu saat

Bir oldu bakdı yüzüme
Nûr oldu doldu gözüme
Nutk olup geldi sözüme
Dem bu dem saat bu saat

Bağışladı Rabb'im gani
İhyâ kıldı ölmüş teni
Kadir gece bayram günü
Dem bu dem saat bu saat

Kahr-i Hakk-ı lütfu tutdum
Can teslim rızâya yatdım
Dostlarıma feryâd etdim
Dem bu dem saat bu saat

Dostlarım şaz olup güldü
Azrail ihsana geldi
Beşi dört dördü bir oldu
Dem bu dem saat bu saat

Hüdâm'dır didâr-ı cennet
Tamu içün çekmem mihnet
NOKSANI'ye pirden himmet
Dem bu dem saat bu saat

TEV EKKELTÜ ALİ ALLAH HÜ

Hakkın evvel ismi hudur
Tevekkeltü Ali Allah hü
Aleme hükm eden odur
Tevekkeltü Ali Allah hü

Benlikten ırak et özün
Cemalı Hakka aç gözün
Kabul et erenler sözün
Tevekkeltü Ali Allah hü

Sünnetin tut Mustafa'nın
Bendesi ol mürtaza'nın
Ser çeşmesi her gözenin
Tevekkeltü Ali Allah hü

Zehra Kibriya'yı özle
Mürşidden cismine düzle
Evliyanın yolun gözle
Tevekkeltü Ali Allah hü

İmam Hasan can bülbülü
Hüseyin hakikat gülü
İmam Zeynelden tut eli
Tevekkeltü Ali Allah hü

Masumi paklara yol bul
Muhammet Bakırı Hak bil
Cafer ilmine amil ol
Tevekkeltü Ali Allah hü

Kazımdır gönüller kuşu
Rızadır veliler başı
Teslim ol bırak teşvişi
Tevekkeltü Ali Allah hü

Takiden erkâna yatıp
Naki'ye göz gönül katıp
Kahır lütfunu bir tutup
Tevekkeltü Ali Allah hü

Askeri'ye secde eyle
Katre ol ummanı boyla
Herkesin dilince söyle
Tevekkeltü Ali Allah hü

Mehdidir hidayet kânı
Senden seyran eyler seni
Nefsini bil rabbın tanı
Tevekkeltü Ali Allah hü

Hü verir cihane kısmet
Gökten yere döker rahmet
Kaygı yiyip çekme zahmet
Tevekkeltü Ali Allah hü

Hiç bir işe deme hayıf
Aklını eyleme zaıf
Hakkın bir ismidir Latif
Tevekkeltü Ali Allah hü

NOKSANI yok eyle seni
Tamudan halas et teni
Pir cömerttir gönlü gâni
Tevekkeltü Ali Allah hü....

SÖZLÜK

A

- Ab:** Su
Abı Efsun: Göz yaşı
Abı Hayat: Ölümsüzlük suyu
Abı hayvan: Hayat suyu
Abı Kevser: Kevser suyu
Âdem: İnsan, kişi
adem: yokluk, hişlik
Âdemiyet: İnsanlık, insancılık
Âdet: Görenek
Adet: Sayı
Adalet: Hak tanırılık
Adavet: Düşmanlık
Adû: Düşman
Afitap: Güneş
Afiyet: Sağlık, esenlik, sağlamlık
Ağyar: Yalancı, başkaları
Aht: Sözleşme
Allah eyvallah: Tastik, (Onaylamak) işareti, ant (yemin)
Aliyullah: Yüce Allah
Amel: İş işlek A'mel'işler, uygulama
Amil: Neden, ekten, etmen
Amin: Elhak, doğru, onaylamak
Anasır: Öge
Anka: Kaf dağında yaşadığı sanılan kuş (masal kuşu)
Arif: Düşünmeye gerek kalmaksızın gördüğünü bilen ve anlayan
Arifi billah: Allah'ı ârif olandır, Ârif, zevki ve vijoanı irfan sahibidir. Bilen, bilgi sahibi ermiş
Arş: Gök
Arz etmek: Bildirmek, sunmak
Arzu: İstek
As: Birinci
Aslı: Soy

Aslı pak: Temiz soylu

Asuman: Gök yüzü

Âşık: Tutkun, seven, vurgun, gönül vermiş

Aşıkân: Aşıklar gibi, aşıkcasına

Ayet: Kur'an surelerini oluşturan tümce (cümle) lerden her biri

Âzim: Büyük

Aziz: Sevgide üstün tutulan

Azizan: Dostlar, Erenler

B

Bab: Kapı

Bade: Sunulan mey

Bahr, bahrr: Deniz

Batıl: Gerçeğe uymayan boş, çürük, yanlış

Batın: İçyüzü, gizli görünmeyen

Basiret: Sağ görü, biliş, kavrayış

Beyan: Bildiri, açıklama

Bi: Olumsuzluk

Bihışt: Cennet tapulama

Bina: Yapı

Bina etmek: Kurmak

Bîinsaf: İnsafsız

Bî Binamaz: Namazsız

Bîniyaz: Niyazsız

Bînefs: Nefsi olmayan

Bînihaye: Sonsuz, sınırsız

Bîşan: Nişansız, belirtisiz

Bîsmillah: Allah'ın adıyla

Bîpaha: Paha (değer) biçilmez, pahasız

Bühtan: İftira, karaçalma, birine gerçek olmayan bir şeyi yakıştırmaz

Bünyat: Temel

C

Can: İnsan, yaşanca, güç dirlik, kişinin öz varlığı (Tarikat ta) yol kardeşi

Canan: Canı cana yakın kişi, sevgili, candan sevilen canlar

Canip: Yan, taraf
Cavidan: Sonsuz, sonu olmayan
Cefa: Eziyet
Cehala: Cahillik, bilirsizlik
Celal: Öfke, kızgınlık
Cemal: Güzel yüz
Cemaullah: Tanrının yüzü
Cife: İğren şey, leş
Cihan: Dünya, herkes
Cinan: Cennetler
Cismullah: Tanrının varlığı
Civan: Yakışıklı genç

Ç

Çar: Dört
Çare: Olanak, çözüm
Çemen: Çimen, yeşillik
Çengi: Cenge ilişkin, oyuncu kadın
Çerağ: Lamba, mum, kandil, çırak edinme, kılavuz, Pir, Mürşit, Aydınlatan
Çirk: Kir

D

Dalalet: Azmak, doğru yoldan çıkmak
Dâman: Etek
Dar: Asılma ağacı, darağacı, Tarikata girenin can feda etmek için meydanda ikrar vermesi
Dârülanam: Güvenevi
Dem: Zaman, an, soluk, kan
Dembodem; demadem: Sık, sık, her zaman
Demlenmek: Bir hoş olmak
Demsiz: Dost, uygunlu arkadaş
Dergâh: Tekke, kapı önü
Dergâh-ı Ali: Ba. kapısı
Dergâh-ı İlâhi: İzzet, tanrı katı
Derman: İlaç
Derya: Deniz
Devran: Zaman, Çağ

Didar: Güzel sevgili
Dilberan: Sevilen güzel
Dil, dıl: Gönül
Dilküşah: İç açan
Dil ruba: Gönül alan
Dizar: Didar, cemaî
Dost: Seven, sevilen sevgili
Duçar: Tutulmuş, buluşmuş

E

Ebed: Sonrasızlık
Ebedi: Sonsuz olarak
Ebediyen: Sonsuzadek
Ebuced: Soy, sop
Elest: Tanrı'nın Âdem peygamberi yarattığı zaman ruhların ilk yaratıldığı an
Elhamdülillah: Tüm hamtlar Tanrıya
Elharüsü külli mahrum: Harislerin tümü mahrum olurlar
Emir: Buyruk,
Ensar: Unsurlar, öğeler
Envar: Nurlar, ışıklar
Erbab: Bilen, anlayan
Erkân: Esaslar, destekler, başkanlar
Ervah: Ruhlar
Esir: Tutsak, köle, kul
Esiri: Kulluk, tutkunluk
Esrar: Sırlar, gizler
Eş'ar: Güzel şiir söyleyen
Evliya: Ermiş
Evsaf: Nitelik
Evvel: Öncü
Evveliyat: Öncesi
Eyvallah: Evet, onaylama
Ezel: Başlangıcı belli olmayan zaman
Ezeli: Ezelden beri

F

Fakir: Yoksul, muhtaç

Felek: Zaman, dünya, yazgı, doğa

Fena: Varolan bir nesnenin yokolması, tasavvufta eşyanın gözden (nazardan) silinmesi

Firkat: Ayrılık

G

Gaffar: Bağışlaması çok olan tanrı

Gaffur: Bağışlayıcı tanrı

Gafil: Aymaz, dikkatsiz, olanları sezmeyen

Gafilâne: Sabırsızca, körükörüne

Gafir: Yargılayan, suç bağışlayan

Gaflet: Dalgınlık, boş bulunma

Gani: Gönlü zengin, elindekinden fazla istemeyen

Ganimet: Düşmandan alınan mal (Emeksiz kazanç)

Ganiyullah: Zengin tanrı

Garkolmuş: Varlığa boğulmuş

Gark: Batma, boğulma, bol bol verme yada alma

Garketmek: Varlık doğurmak

Giriftar: Yakalanmış tutulmuş, düşkün

Gülzar: Gülşen, Gülşan, gülbahçesi

Güruh: Gurup, tayfa

Güruhi Naci: Seçkin gurup

H

Habibullah: Tanrının dostu sevgilisi

Hak: Tanrı

Hâk: Toprak

Hak: Emek karşılığı

Hakçasına: Doğrusu

Hakikat: Gerçek, doğru, gerçeklik makamının kapısı

Hakikaten: Gerçekten

Hakim: Yargıç, eğemen, yetki sahibi, hükümdar, buyuran

Haki pay: Ayak tozu

Halas: Kurtuluş, kurtulma
Halaskâr: kurtarıcı
Hâlel getirme: Zarar getirme, alçaklık
Hale: Ayın çevresindeki halka
Halık: Yadatan
Hami: Koruyan, sahip çıkan
Hamiyet: Hak tanırılık
Haramî: Hırsız, yol kesen, eşkiya
Haris: Aşırı istekli, fazla düşkün
Hatem: Müzik
Havariçler: Asiler, başkaldıranlar
Harim: Herkesin giremeyeceği kutsal ve saygın yer
Hayal: Zihinde
Hayat: Yaşam, sağlık
Helata: Velmürselat (sure ismi)
Hırs: Öfke, kızgınlık
Herkiz: Asla, katiyen, kesinlikle
Hikmettullah: Tanrının hikmeti ilahisi
Hub, hob: Güzel, sevimli, hoş
Huban: Güzeller
Huri: Cennet kızı, sevgili
Hünû nazar: İyi güzel görme
Hüvvel hayüllezi: Diri olan Tanrı

İ

İbret: Ders verici
İhlas: Doğru, temiz sevgi, doğruluk, bağlılık
İhsan: Bağış, ağırlama, saygı gösterme
İhya etmek: Varetmek, varlığa boğmak
İkrar: Verilen söz
İkrarment: Sözüne bağlı
İksir: En etkili nefes, şurup
İlah: Tanrı
İlahi: Tanrısal
İlim: Bilim
İlmiledun: Hızır ilmi, ölümsüzlük
İman: İnanç
İnziva: Yalnızlık, tek başına olma
İptida: İlkin,
İptidai: İlkel, en basit

İrfan: Gönül bilgisi
İrtikap: Yeyicilik
İspat et: Kanıtlama
İsyân et: Başkaldırmak, karşı gelmek
İnsaf: Acıma duygusu
İzzet: Değer, yücelik, saygı, ikram

K

Kadem: Ayak, adım
Kadir: Her şeye gücü yeten
Kahr: Eziciliği (lütufun karşıtı)
Kahr etmek: Kızıp gereğini yapmama
Kal: Söz, horata
Kamer: Ay
Kâmil: Olgun, yetişkin
Kân: Menbaa, kaynak, maden ocağı
Kanmak: Doymak, inanmak (aldanmak içinde söylenir)
Kande: Nerde, nerede
Kandil: Mumlu ışık aracı
Kavl: Sözleşme, and
Kelâm: Söz, deyim, deyiş, konuşma
Kem: Kötü, eksik, zararlı, kırıcı
Kemal: Olgunluk
Kemallullah: Tanrı sözü, bolluk
Kemlik: Kötülük
Kerem: İyilik, bağış
Kerim: İyilik seven
Keramet: Evliyaların bazı olağan üstü durumu (Beceri göstermeleri)
Kevkap: Yıldız kümesi, yıldız yolu
Kevnü: Mekân, yer ve gök
Kevser: Cennette akan suyun adı (Dostun sözü)
Kodr: Değer, itibar, onur, rütbe, derece

L

Lal: Kırmızı al
Lâmekân: Yersiz
Lâyık: Yakışan, yakışıklı
Lâyemut: Ölmez
Lâyezal: Ölümsüz, bitimsiz
Leb: Dudak
Lehm: Et
Lehmeke lehm: Eti etimden
Levhi mahfuz: Korunmuş Tanrı bilgisi
Lütuf: İyilik

M

Mabut: Tapılan
Mağfiret: Bağışlama
Mağfiretkânı: Bağışlayıcı
Mağrip: Batı
Mah: Ay
Mahir: Becerikli
Mahluk: Yaratık
Mahmur: Sarhoşluk, sersemlik
Mahrem-i esrar: Gizlerin gizliliği
Mahşer: Büyük topluluk
Mahzun: Üzgün, boynu bükük
Makbul: Beğenilen
Malum: Bilinen
Malumat: Bilgiler
Mamur: Yapılmış, bayındır
Mana: Anlam
Mani: Engel
Manidar: Anlamlı
Maşrik: Doğu
Maşuk: Sevilen sevgili
Matah: Satılacak mal, eşya, özlü söz
Mecnun: Sevdalı, aklını yitiren
Meftun: Vurgun
Mehti: Gelecek kurtarıcı
Mehpare: Ay parçası

Men'âref: Bilen
Merhamet: Acıma
Merhamet kâni: Merhamet kaynağı
Mest: Sarhoş, Tanrı'sal aşkla kanmış olan
Mestan: Muhabbetle mest oluş
Mest-i elest: Ölmeden evvel ölmek (Ruhların yaradılışı)
Mevali: Ezilen, köle
Mevaliler: Ezilenler
Mey: İçilen
Meyit: Ceset
Mihman: Konuk, misafir
Mihrümah: Güneş ve ay
Mıraş: Görüşme, kavuşma
Muftehir: İftihar eden
Muhtaç: Gereksinmesi olan
Muhip: ikrar veren, nasip alan can
Muhabbet: Sohbet, özlü söyleşi
Musahip: Tarikat arkadaşı, birlikte nasip alan
Mushaf-ı Hüsn: Güzel yüz
Müfteri: İftira eden, kara çalan
Mümin: İnanan, inançlı
Münkir: İnanmayan, inkâr eden
Mürg: Kuş
Mürgbağ: Bülbül
Mürgidil: Gönül kuşu
Mürüvvet: Yigitlik, kişilik, iyilik sevenler. (Cömertlik)
Mürşit: İrşat eden, yol gösteren
Mürtet: İslam dininden dönen
Müstakim: Doğru yol
Müstecal: Acele, ivedi
Müstecap: İsteği kabul olan
Müşkil: Zorluk, sıkıntı
Müşfik: Şefkatli
Müşrik: Şart koşan
Mümin: İnanan, inançlı

N

Na: Olumsuzluk eki
Naci: Soylu zümre
Nalan: İnleyen

Nale: İnleme, inilti
Namert: Mert olmayan
Napak: Pis murdar
Nar: Ateş cehennem
Narin: İnce, kibar, nazik, (İnce güzel terbiyeli)
Nas: İnsanlar, halk, herkes
Nasip: Kısmet
Nazan: Nazlı
Nazar: Bakış kurgu, gözdeğme
Nazargah: Bakılan, Bakılacak yer.
Nazargah-ı Hüda: Tanrının nazar kıldığı
Nazif: Temiz
Nazikâne: İncelikle, kibarlıkla
Nebi: Peygamber
Necât: Kurtuluş, kurtulma
Necaset: Pislik
Necip: Soylu
Nefes: Soluk, ozanların sazla söylediği deyiş
Nefha: Nefes, üfürük
Nefîs: Çok leziz, hoş, güzel
Nefis: Nefs, basit zevk, istek
Nefsi emmare: İnsanı kötülüğe sürükleyen nefis
Nefsi hayvani: Canlılardaki anlayış, hareket kuvvetleri
Nefsi natika: İnsan ruhu
Nevuzubillah: Kötülüklerden Tanrıya sığınma
Nida: Bağırma
Nigar: Resim (gibi) güzel sevgili
Nişane: İz, belirti
Niza: Uyuşmazlık, çekişme kavga
Nizam: Düzen
Niyaz: Dua, yakarı
Niyaz etmek: Dua ile dilemek
Nuh-u felek: Nuh peygamber ve gökler (gökyüzü)
Nur: Işık, aydınlık, parlaklık
Nuran: Işıklar
Nur-ı arşullah: Allah'ın yüce nuru (ışığı)
Nuş etmek: Sunulan badeyi içmek (lokmayı yemek)
Nutuk: Söz konuşma

O-Ö

Od: Atış, ateş
Öz: Kalp, gönül

P

Pare: Parça, sayı, bölük, para
Penah: Bir şeyin sığınağı, koruyucu, dayanışı
Pend: Söz (İkrar)
Pendi name: Öğüt kitabı
Peri: Cinlerin pek güzel sayılan dişilerine verilen ad
Peri peyker: Peri yüzlü çok güzel
Peri ruhsar: Peri yanaklı güzel
Perişan: Düşkün, kaygılı, yardıma muhtaç
Pertev: Işık, parlaklık, yalın
Pervane: Gece kelebeği, çark, haberci, fırıldak
Pervaz: Uçan, uçucu
Perver: Besleyen, yetiştiren eğiten
Perver digar: Tanrı
Peyman: Ant
Peymane: Büyük kadeh
Pinhan: Gizli
Pir: Tarikat başkanı, kurucusu, yetkili (Yaşlı koca)
Piran: Pirler
Pirlik: Pir görevi
Pişe: Sanat, iş, huy
Piştär: Öncü
Pişuva: Başkan, önder
Puthane: Putların toplu olduğu yer
Put: Tapılan heykel

R

Rağmen: Karşın, bununla birlikte
Rah, reh: Yol
Rahman: Kullarına acıması çok olan tanrı
Rahim: Esirgeyen, acıyan

Rahmet: Bereket, bolluk, esirgeme
Rahm: Acıma, koruma
Rahşan: Parlak
Ravza: Bahçe
Ravza-ı rıdvan: Cennet
Raz: Rız, giz
Rehber: Kılavuz, öncü, yol gösteren
Rencide: İncinmiş, kırılmış
Renç: Rıza, hoşnutluluk razı olma
Rızaen illah: Tanrı rızası için
Rıdvan: Cennet kapıcısı melek
Rihlet: Göç, göçme
Rumuz: Sözün kısaltılmışı, şekli (parola)
Rumuz-u bade: Varlıkların şifresi (yaratıkların sırrı)
Ruz: Gece
Ruzuşeb: Gece ve gündüz

S

Sadık: Sözüne bağlı
Saki: Mey sunan
Sebbel mesâni: Tanrının güzel isimleri
Sebil: Hayratlık su
Seccat: Yiğitlik, yüreklilik
Sefalet: Düşkülük, yokluk, çekilen sıkıntı
Sefih: İsrâfçı, akılsız
Selamet: Korku ve endişeden uzak olmak,
Sena: Övülerek verilen bayrak niteleme
Serbeser: Başbaşa
Serdar: Başkan, önder
Sersebil: Perperişan
Serteser: Baştanbaşa, hep, tüm
Sevap: İyi bir davranış
Sevda: Sevgi, aşk (aşırı sevgiden doğan bir çeşit hal)
Seza: Uygun yaşar
Sirat: Cennete giden yolun üstündeki köprü
Sirat-ı müstakim: Doğru yol (hak yolu)
Suret: Yüz çehre
Sureta: Gösteriş
Sücut: Secde yakarı

Sümme veçhullah: Tanrının yüzü
Süphanallah: Temiz arı tanrı

S

Şad: Şenlikli, sevinçli
Şahadet: Tanıklık, şahit olma
Şaz-salt: Büyük nehir
Şeb: Gece
Şebber: Hz. Hasan
Şefaât: Bağışlanmasını dileme, birine arka olma
Şefaât kânı: Hz. Peygamber Hz. Ali
Şifahül kulüp: Kalplerin şifası (ilacı)
Şirk-şerik: Ortak koşma
Şubber: Hz. Hüseyin

T

Tabib: Doktor
Talep: İstek, istem
Talip: İstekli, tarikata giren
Taliban: Talipler
Tamu: Cehenem
Tanet: Kınamak
Tarikat: Dince tutulan yol
Tebarekallah: Aziz ve yüce Tanrı
Teberra: Hz. Ali'ye biat etmeyenlere sevgi göstermemek,
Yezid'e ve onu sevenlere lanet etmek
Tekunu min rahmetullah: İyilikler Allah'tandır
Temamet: Tümüyle, hepsi
Temanna: Eliyle selam verme
Tenesuh: Ruhun öldükten sonra bir cisimden diğerine
geçiş
Terceman: Gülbenk, dua
Tereccüh: Eğilim
Tevekkel tû Taalallah: Yüce Tanrı'ya güveniyorum
Tevellâ: Ehl-i Beyte ve onları sevenlere muhabbet besle
mek
Tevsir: Yorumlamak, Kuran ayetlerini açıklamak.

Tuğyan: Taşma, taşkınlık, azgınlık
Türbe: İçinde ünlü kişilerin mezarı bulunan yapı

U-Ü

Ulu ebrar: İyilikler sahibi
Uşak: Âşıklar
Ülfet: Görüşme, içli dışlı
Ümit: Umut, umu
Ümmet: Bir peygambere inananların topluluğu
Ümran: Bayındır

V

Vaad: Söz verme
Vadetmek: Söz vermek
Vad'ülkahhar: Kahreden kötülerin cezasını veren
Vasil: Ulaşan, varan
Vasil olmak: Erişmek, kavuşmak
Vasl: Ulaşma, birleşme
Vech: Yüz, suret, çehre
Vechen: Yüzyüze
Velayet: Velilik, ermişlik
Veliyullah: Tanrı'nın dostu
Vesvese: Kuşku, zan
Viran: Yıkık, yıkılmış
Virane: Yıkıntı
Vird: Ezber
Virdetmek: Ezbere söylemek
Vuslat: Sevgiliye kavuşma

Y

Yad: Yabancı
Yadetmek: Geçmişleri saygı ile anmak
Yadkılma: Yabancı sayma
Yahşi: Güzel söz dinleyen
Yaman: Söz dinlemeyen

Yâr: Sevgili, sevilen
Yaran: Sevilenler
Yarabbi: Tanrı
Yaradan: Tanrı
Yek: Tek, bir
Yeknazarda: Bir bakışta
Yeksan: Bir, birlikte
Yezdan: Tanrı

Z

Zahir: Dış, dışta
Zahiren: Dış görünüşü ile
Zahiri: Dış görünüşü ile
Zahit: Ham sofu, cahil dinci
Zahmet: Ezizet, yorgunluk veren
Zakir: Tarikat cemlerinde saz çalan ve deyiş söyleyen
Zan: Kuşku
Zâr: İnilti, acı ses
Zat: Tanınmış kişi
Zehl: Hor, hakir olmak
Zemheri: Kışın orta ayı, karlı fırtınalı
Ziba: Süsül yakışıklı, güzel
Zifiri: Çok karanlık
Zihniyet: Düşünce
Zikir: Tanrının ard arda söyleme (anma)
Zindan: Karanlık yer (cezaevi)
Zikretmek: Söylemek
Ziya: Işık
Ziyaret: Görüşmek
Zuban: Dil
Zuhur etmek: Ortaya çıkmak
Zulumat: Karanlıklar
Zulüm: Haksızlık
Zümre: Birlik, takım, topluluk
Zünnar: Papazların bağladıkları

ADİL ALİ ATALAY'IN'ın
CAN YAYINLARI Okurlarına
Sunmuş Olduğu Kitaplar

- **Ehl-i Beyt'in Mucizeleri**
(Geliştirilmiş 4. Baskı 320 s. 1996) (Adil Ali Atalay)
- **Anadolum - Anadolum** (Şiir 192 s. 1975) Tükendi
- **Seyyid Nizamoğlu Divanı** (3. Basım 302 s. 1990)
- **Kerbela ve Matem** (Yazı ve Şiir İlâveli 6. Basım 384 s. 1996) (Adil Ali Atalay)
- **Abdal Musa Sultan ve Velayetnamesi**
(İlâveli 8. Basım 192 s. 1996) (Adil Ali Atalay)
- **İnsanlığın Kemâlet Turu** (Levha)
- **Aşık Demani Baba Hayatı ve Şiirleri**
(64 s. 1982) Tükendi (Adil Ali Atalay)
- **Gülzar-ı Hasaneyn / Fazlullah Rahimi** (4. Basım 464 s. 1996)
- **Gel Kendine Deli Gönül / A.A. Atalay** (5. Basım 240 s. 1996)
- **Kurtuluş Savaşında Alevi -Bektaşiler / Baki Öz**
(Geliştirilmiş 8. Basım 144 s. 1996)
- **Kur'anda Hikmet ve Tarihte Hakikat Kur'anda Hikmet**
İncil'de Hakikat Halil Öztoprak'ın Toplu Eserleri (192 s. 1990)
- **Şah İsmail Hatai / Nejat Birdoğan** (496 s. 1991)
- **Amasyalı Fedayı Baba Divanı / Abdullah Çelebi** (488 s. 1991)
- **Usul-u Kâfi / Tacettin Uluç** (272 s. 1994)
- **Faziletname / Yemini** (10. Basım 160 s. 1996)
- **Yanık Bir Türküdür Sevdam / Metin Şimşek** (144 s. 1992)
- **Bir Tohum / Muharrem Atalay / Şiir** 1992
- **Noksani Baba / (Adil Ali Atalay)** (4. Basım 144 s. 1996)
- **Kenzül - Mesaib KUMRU** (4. Basım 416 s. 1996)
- **Tam Hüsniye / A. A. Atalay** (6. Basım 192 s. 1996)
- **Veli Baba Menakıbnamesi / Bedri Noyan**
(Dede Baba) (3. Basım 304 s. 1996)
- **Gezdim / Erzurumlu Aşık Garip Bektaş** (144 s. 1993)
- **İnançta Devrim / Mehmet Dişkiran** (3. Basım 240 s. 1996)
- **Kerbela'nın İntikamı Müseyib Gazi** (3. Basım 224 s. 1996)

- **...Ve Hidayete Erdim / Dr. M. Et/Ticani** (4. Basım 208 s. 1996)
- **İmam Cafer-i Sadık Buyruğu /A.A. Atalay** (6. Basım 288 s. 1996)
- **Hanedan-ı Ehlibeyt Neden Hor Görüldü?**
Ali Ağa Varlık (4. Basım 240 s. 1996)
- **Binboğalı Kökçüler / Batasica Hektor /**
Süleyman Çiltaş (736 s. 19993)
- **Gölgesiz Işıklar I- Alevilik ve Öncesi /**
Mahmut Reyhani (2. Basım 176 s. 1995)
- **Ehl-i Beyt'ten Bir Deste Gül /**
Gürcü ve Erdal Doğan (272 s. 1994)
- **Cabbar Kulu (Adil Ali Atalay)** (3. Basım 96 s. 1996)
- **Gönlün Dili Bahçenin Gülü/ Durmuş Günel** (160 s. 1995)
- **Gölgesiz Işıklar II - Tarihte Aleviler** (192 s. 1995)
- **Dede Korkut veAhmet Yesevi'den Günümüze Ünlü**
Alevi Ozanlar / Mehmet Şimşek (2. Basım 240 s. 1996)
- **Binbir Çiçek Mozaîği Alevilik / Lütü Kaleli**
(3. Basım 448 s. 1995)
- **Atatürk'ün Anadolu'ya Gönderiliş Olayının İçyüzü**
Baki Öz (3.Basım 176 s. 1996)
- **Bektaşilik Alevilik Nedir?/ Doç. Dr. Bedri Noyan**
(2. Basım640 s. 1996)
- **Alevilik İle İlgili Osmanlı Belgeleri /**
Baki Öz (2. Basım 304 s. 1996)
- **Kul Himmet Üstadım / İbrahim Aslanoğlu** (176 s. 1995)
- **Allah Hedef Can Nokta /Ali Ağa Varlık** (2.Basım 160 s. 1996)
- **Eba Müslüm'ün Tabutu / A. Mesruri Geda**
(2. Basım 184 s. 1996)
- **Hız. Betül Fatıma Anamız / A. A. Atalay**
(3. Basım272 s. 1996)
- **Hacı Bektaş Veli FEVAİD (Yararlı Öğütler)/**
Baki Öz (2. Basım96 s. 1996)
- **Tanrı İnsan/ Lütü Kaleli** (240 s. 1996)
- **Atatürk'ün Düşünce Yapısının Oluşumu/ Baki Öz**
(304 s, 1996)
- **İslam Dünyası ve Kemalizm / Baki Öz** (160 s. 1996)

- **Lâ Feta İllâ Ali Lâ Seyfe İllâ Zülfikar /**
Mehmet Diskıran (2. Basım 144 s. 1996)
- **Atatürk'ün Düzeni /** Baki Öz (320 s. 1996)
- **Hülya ile Yadigar - Sıla mı Gurbet, Gurbet mi Sıla**
A. A. Atalay (2. Basım 128 s. 1996)
- **Kur'andaki Sünnet Ehl-i Beyte Gönül Verenlerin**
Yoludur Dr. Muhammed Et-Tıycani Es-Semavi
(2. Basım 240 s. 1996)
- **İlk Alevi Kimdir? -** Nasreddin Eskiocak (2. Basım 64 s. 1996)
- **Demir Baba Vilâyetnamesi -** Doç. Dr. Bedri Noyan
(176 s. 1996)
- **Veysel Karani -** Mehmet Şimşek (216 s. 1996)
- **Hacı Bektaş-ı Veli Manzum Vilâyetnamesi**
Doç. Dr. Bedri Noyan (448 s. 1996)
- **Alevi-Bektaşî Tarihi -** Burhan Kocadağ (272 s. 1996)
- **Aleviliğe İftiralara Cevaplar -** Baki Öz (208 s. 1996)
- **Gerçek Tarihiyle Kuran'da 32 Peygamber ve İslam Dini**
Emrullah Eraslan (480s. 1996))
- **Aşık İbreti Yayına Hazırlayan Adil Ali Atalay Vaktidolu**
(208 s. 1996)
- **Hasret Türküleri -** Hacı Bektaş Şahin (80 s. 1996)
- **Hacı Bektaş Veli (Piyes) (Sabahattin Ergin** (160 s. 1996)
- **Bıçağın Sirtında Siyaset /** Baki Öz (256 s. 1996)
- **Mitolojide İnanç ve Peygamberler /** Lütü Kaleli (480 s. 1996)

AYET'İ KUR'ANA BAK

**Hakk'ı görmek diler işen sûret-i insâna bak
Arayub gezme bu halkı cismin içre câna bak**

**Âşıkın ml'racı derler dostunun dîdârıdır
Bu söze isbât dilersen defter-i Rahmân'a bak**

**Yedl iklim çâr köşe bir dilberin vechindedir
Gel oku Ümmü'l Kitâb'ı mektep irfâna bak**

**Ta'an idüp yetmiş ikiye dime kim beyhûdedir
Sen seni fehm eyle küfrdeki imâna bak**

**Herkes bu hâliyle buldu Rabb'isin bî-iştikâk
Rabbel-âlemin buyurdu; âyet-i Kur'ân'a bak**

**Dil-i Ya'kub'un ağladub zâr eyleme Yusuf deyû
Mısır-ı tende Şâh oluptur Yusuf-ı Ken'ân'a bak**

**Âdeme hürmeten yaradıldı zemin ü âsumân
Secdegâh-ı âlem oldu lûtf ile ihsâna bak**

**Hakk'ı bul öz kalbin içre gel NOKSANİ iş bu dem
Himmetlidir evliyânın ahd ile peymâna bak**

ISBN 975 - 7812 - 02 - 1